

IVA ADAMCOVÁ

RUMBURK

Přepis besedy konané 13.11.2015

Iva Adamcová – Rumburk Dymník 13. 11. 2015

Vzhledem k tomu, že čas utíká a znáte to, že když začnu mluvit, tak čas skutečně běží jinak, a protože vám potřebujeme říct ještě nějaké informace organizační, tak, prosím vás, se maličko ztište. Ještě vám chci říct, že z toho vašeho vstupného dostanete zpátky zase dárečky, přivezla jsem s sebou kufr, což jsem už dlouho neudělala. Ale protože jsem věděla, že majitelé tady toho krásného areálu, tohoto krásného místa, nám toto poskytnou, tak vám to zase můžu zpátky nějakým způsobem vrátit a díky tomu Natura může vydělat nějaké peníze, které půjdou zase na výstavbu mnichovského centra, které se, mimochodem, velice rychle staví. A my doufáme, že stavba s kolaudací by měla asi proběhnout někdy v červnu, když se nestane něco mimořádného. Pak už budeme jenom malovat a dávat postele a židle, abyste už mohli přijíždět a mohli jsme si popovídat, protože mnoho lidí se pozastavuje – já moc nemám čas na facebook, ale občas tam nahlédnu a kdykoliv se tam někde ozvu, tak pak mám schránku zabombardovanou odpověďmi a dotazy, takže já raději tu hlavu moc nevystřikuju. Protože já fakt nemám čas, vůbec, ani sama na sebe. A z toho důvodu dneska to povídání. Věřte mi, mělo to být původně do 20 hodin, ale dokud vydržíte, tak budeme povídat, nezáleží mi na tom, kdy skončíme. Majitelé byli tak úžasní a nechtějí žádné peníze z pronájmu. Takže si můžeme povídat dál a z toho důvodu jsem přivezla sebou nějaké otázky, které padly na FB a jsou velmi zajímavé. Protože při běžné přednášce, když všechno беру jenom osobně a obecně, tak se někdy nedostaneme na takové ty malé detaily, které jsou pro vás a vaši praxi velice, ale velice důležité.

Spoustu věcí byste mohli nečekaně přehlédnout, sice už víte, že odpory vašeho těla nejsou vaše, protože vy nejste hmota, to znamená, že to, co se dřív říkávalo lidem „máš karmu“ ... Zprvce se ti lidé karmy báli. To je blbost, protože si mysleli, samozřejmě, že jsou hmotou, že jsou lidským tělem se jménem. To znamená, že strach z toho, že budu mít karmu, je úděsný, ale vnímáte to dneska ještě už tak, že strach z toho, že budu mít karmu, tak si ji vytvářím už jenom tím strachem. Protože to je jeden z největších odporů, který existuje a ten z vás tu hmotu dělá.

A protože lidé v té praxi ještě trošku ujíždějí a ty obavy všechny, které vyvstávají v té lidské mysli... Slyšíte? Lidská mysl. Vy už dobře víte, že myslí vaše ego, myšlenky patří k vašemu hmotnému tělu a vaše božství žije pouze intuitivně a jednou budete skutečně vědět úplně všechno, aniž byste to chtěli vědět.

Struktura hmotného těla se mění a mění se dobou, která byla ukrytá pod časoprostorovou křivkou, to znamená, vy jste se kdysi dávno, před stovkami miliónů let, obalili jako duch, jako jeden jediný krásný bůh pod hmotnou složkou planetou a byli jste rozdrobeni do malých komůrek, takzvaných duší.

Spousta lidí má otázky, jestli i zvířata mají duši. Ano, prosím vás, zvířata mají také duši. Duši mají i kameny i rostliny, ale je to vždycky nižší složka, s nižší zkušenostní dobou. A všechno je vaše! Jste vědomí a rozhodujete o sobě až v takzvaném lidském vývojovém stupni. Ale pořád jste ještě zvířecí, protože dokud lidské tělo má odpory, to znamená, vytváří si pocit v odporu, že je hmotou, tehdy se s vámi dějí věci, že útočíte. Byť se vám

zdá, že je útočeno zvenku. Nevnímate, že si tyto útoky vytváříte tím, že posloucháte nahraný odpor vašeho těla, který projektujete z vnější strany.

V této době ale už naše planeta je tady velmi dlouho a je připravován velmi dlouho, po celé dva tisíce let, hromadný odklon určité vrstvy vědomí, která se prolne z takzvané trojnosti do dvojnosti. Což je vlastně pátá dimenze, vědomí boha, kdy se jisté části populace začne otevírat třetí oko. Černí a bílí mágové si myslí, že mají otevřené třetí oko. Dostávám dopisy typu: „Už jsem se narodila nebo narodil s otevřeným třetím okem, ale dostal jsem takové a makové rodiče a ti mi dávali do těla...“. A teď jsou tam vypsány všechny ty odpory, které k tomu ten člověk měl.

Prosím vás, třetí oko se otevře samo a automaticky, protože bůh, který je vaší skutečnou realitou, si zvolil dobu potřebnou k otevření třetího oka a tu musíte splnit. A vůlí člověka, která by na to tlačila, to ještě přivíráte, když byste tlačili na pilu.

A proto černí a bílí mágové si pouze myslí, že mají otevřené třetí oko, protože už jisté informace mají, ale jsou klamáni. Černí mágové jsou klamáni satanem a neznalostmi a nezkušenostmi v tom, že chtějí ovládnout mocí, chtějí to mít takzvaně ve svých rukách.

A pozor, nikdo jim to nevymluví a nikdo jim nedokáže vysvětlit, že svojí vůbec žádnou moc nemají. Protože jako božství si zvolili úlohu černého mága, který si to o sobě jenom myslí a který předpokládá, že má vše pod kontrolou.

Po dobu černomágovských životů, a těch je několik, se učí tento člověk neútočit a odkládá tyto mocenské snahy, až se dostane do hladiny takzvaných bílých mágů. A teď jsme u jedné otázky, která tady padla na té facebookovské skupině, protože tam nějaká paní chtěla vysvětlit od buněček: „Co uřknutí a co prokletí?“ Víte moc dobře, že už jsem to čas od času vysvětlovala, ale dnes si můžete poslechnout celou stránku věci tak, jak se má.

Uvědomte si, že jestliže moc se týká, nezvládnutá moc, černého mága, tak ten se bude snažit o uřknutí druhého člověka. A bude se snažit o prokletí druhého člověka, protože on útočí. Útočí na bílého mága, protože ten se zase odklání od této roviny, vždycky to tak je a každá tato rovina se učí svým věcem, které ještě neumí.

Útočí na bílého mága, protože předtím byl bílý mág černým mágem a útočil sám, to znamená, on sklízí sám svoje věci, které vytvořil. Ten bílý si myslí, že neútočí, ten se ale zase obaluje takzvanými ochranami a různými světelnými představami, aby se chránil. A nepředpokládá a vůbec tomu nerozumí, že vlastně touto ochranou útočí na své vlastní božství, které je ukryté pod jeho hmotnou složkou.

A myslí si, že je hodný, že neútočí, že vysílá pouze lásku anebo se chrání od nespravedlivého útoku. Nepředpokládá, že vlastně sklízí své vlastní činy. Tento člověk se uchrání, uchrání se jedině tehdy, kdy mu to bude jedno, že je na něj útočeno, kdy dokáže poprvé pokoru.

Takže vidíte, že když na vás někdo jakoby zaútočí a budete ještě v rovině maličko odporové, budete už hodní, máte zachovat klid nitra. Vždyť útočí hmotná složka toho člověka, ale uvnitř jeho je stejný bůh jako vy. A bůh sám na sebe nikdy nebude střílet.

Když si toto uvědomíte, zjistíte, že bílí mágové, kteří si myslí, že mají moc ve své ruce, střílí sami na sebe a neví to. Každý, protože jste jediným bohem pod jedinou hmotou planety, dělá věci jenom sám sobě a tvorba je skutečně jenom jedna jediná.

Nedávno jsem dostala zvláštní dopis, který byl docela dramatický, ještě jsem neodpověděla, ale vysvětlím vám na tom stav Jednoty. Dvě mladé ženy, dvojčata, od narození se milují, visí na sobě.

Vždycky, pamatujte si, dvojčata mají trošku specifický osud, protože se narodily k sobě a má to vždycky své důvody. Buď tyto duše na sobě obzvláště hodně visely, nechtěly se pustit nebo se naopak nesnášely a musí být u sebe. Tam je to z různých důvodů a vždycky je to správné.

A tato dvě dvojčata se od narození milují, jsou to krásné dvě mladé ženy a obě se zamilovaly do jednoho muže. Napřed žil s jednou, po dvou letech si vybral tu druhou a nakonec odešel, aby za nějaký čas zase přišel zpátky.

A teď je to ve fázi, kdy obě dvě celou tu dobu, co na něj čekají, doufají, že budou vybrány ony a přesto, že se obrovsky milují, tak na sebe útočí a žárlí na sebe. Ale vytvářejí si tím obrovské utrpení. Jedna z nich mi napsala. Tady uvidíte přesně, o co jde v Jednotě. Jestliže já budu tou ženou a budu obrovsky milovat svou sestru a i toho muže, možná, že bych ani nečekala, až by si mě vybral, já bych se ho vzdala, dobrovolně. A velice ráda. Protože i kdybych se ho vzdala, protože v něm i v ní, v té mojí sestře, je stejné božství, jako jsem já. A vy máte být vždycky poslední. Když budete poslední, budete ti první. Protože vy jste nepřišli proto urvat druhému partnera, vy jste přišli proto, abyste se sjednotili. A toto musíte prožít v iluzi oddělenosti hmotných těl a naučit se nevlastnit hmotu tohoto světa, která vám nepatří. Kterou odložíte včetně svého těla. Toto je velmi důležité vědět.

Kdybych já to ale udělala, vzdala bych se ho jenom hmotnou složkou, upřednostnila bych svoji sestru, ale plakala bych, zoufala bych si, kritizovala bych situaci nebo bych to považovala za špatné, už to není přijetí. To musíte udělat a být šťastní, že jste to udělat směli. Pak zažijete obrovské osvobození. Našli jste své vlastní božství a ono vás nebude obtěžovat v oddělenosti druhých hmot těl, na které se díváte, které by trápily vaše nitro při dějích, které se odehrávají.

Takže vidíte, v tomto je dobře znázorněn proces Jednoty. Je těžké vysvětlit člověku, přesto po dlouhé době vývoje, že nikoho nemůžete vlastnit. Jestliže ta žena to dokáže, může se klidně stát, že satan udělá čachry machry, protože on je velmi mazaný a on bude chtít zrovna ji, tu, která odmítla kvůli své vlastní sestře. Ale tehdy, na jejím místě, bych mu to nedovolila, protože by se proces neustále otáčel a opakoval by se. Vy musíte být kovaní. Zkrátka, pro tento život si toho člověka nedopřeju. Už z lásky ke všem ostatním. A pozor, z úcty k bohu, k nám všem.

Protože vy jste úplně všechno, na co pohlédnete. Pod planetou je uloženo vědomí ducha stoprocentního v různých vývojových fázích.

Malé vědomí boha je v kamenech, vyšší je v rostlinách, ještě vyšší je ve zvířatech plus v lidských zvířecích oblečcích, než se vám otevře třetí oko.

Nad tímto duchem je takzvaná mezisložka, která činí vlastně trojnost, je to vaše duše, která, jak víte, se povyšuje v každé vrstvě. Je to takzvaný Syn. Každá hmota, to znamená planeta, která obalila, byla oplodněna duchem Otcem, je těhotná. A matka, jak víte, potřebuje čas na to, aby stvořila svého syna, to znamená nového ducha. Syn se tvoří do té doby, než projde hmotou, to znamená, než Matka planeta porodí. Jakmile porodí, nastává tak zvaná dvojnost.

Do té doby, jestli jste poslouchali ústecké přednášky, jste si na sebe oblékali zhruba asi pět set oblečků. Dřív vám bylo říkáno, že jste si směli vybrat další obleček. Prosím vás, výběr je jednotný. Vy jste si vybrali všech 500 najednou při vstupu, obaleni pod hmotu.

To se pomalinku tyto informace dostávají k vám, abyste nebyli vyděšení, že i toto nemáte ve svém výběru. Ale už vám to může být jasné po těch letech, co k vám mluvím, že to je úplně jinak. Člověk, který má silné ego, by neunesl pomyšlení, že nemá vůbec žádnou vůli. Ale pozor, vy ji máte, protože vy jste bohové, vy nejste ta hmota.

Ale teprve tehdy, když se rozplyne vědomí vašeho hmotného pocitu, zjistíte, že skutečně to, co se děje, byla vždycky a je a bude vaše skutečná vůle boha. Tehdy ovšem zjistíte, že do té doby, když ke konci v bílo a černo mágovských skupinách a v pokoře, jste vídávali vize, které vás vedly. Takže jste byli tou složkou a žili jste všech těch 500 inkarnačních obleků plus všechny předcházející, to znamená v nižších vývojových vrstvách. V době ale, kdy se vám otevře třetí oko, tak zjistíte, že jste žili všechno. Že i vy jste byli Kristem, i vy jste byli Máří Magdalénou, vy jste byli jakýmkoliv darebákem, který tady kdy žil a jakýmkoliv světcem a vůbec jste to nevěděli. To je takzvané prolnutí do dvojnosti. Tohoto ale využívá pán hmoty velmi dobře a víte, že on je dobrý, protože díky jemu jste se vyučili. Ta hmota je úžasnou záležitostí.

Někteří lidé mají teď vize, kdy se najednou vidí skutečně na kříži anebo rodí malé dítě. Vidíte spoustu věcí, které jste nikdy nevěřili, že byste mohli vidět. Objevují se vám informace o bezčasovosti. Zažíváte spoustu věcí šokujících, které byste v životě, před spoustou let, ani neřekli, že je možné vidět a vědět. A protože byste jim nerozuměli, svolila jsem, že půjdu velice krátký čas před vámi. Proto jsem se pro vás vrátila, abych vám tu cestu trošičku nabídla, protože je pro vás připravená, abyste pochopili. Nesmíte se toho bát.

Lidé mi píší: „Ježíšmarjá, já jsem se viděl jako Kristus, to už asi blbnu, že jo? Mám jít k doktorovi?“ Já říkám: „Ne, nechodte, vy jste skutečně Kristem byl.“ A teď mu vysvětlím, samozřejmě, že je jediný bůh pod planetou, to znamená historie pod DNA planety je skutečně vašeho jediného božství.

Rozdrobenost patří i k bílé magii, což vy víte dneska, že to je takzvané „dobro“ a je to záležitost andělů a nebe. Peklo je záležitostí takzvaných čertů, satanášů a je to takzvané „zlo“. A teď pořád koliduje, člověk koliduje ve svých zkušenostech, ve všech inkarnacích a skáčete od zla k dobru a od dobra ke zlu, protože každý z vás zná jinou hladinu a musíte se vyučit. Je to takový ping pong. Od jedné strany k druhé straně a je pro vás velmi dobrý, neboť se z něj učíte.

Mnozí z vás si vybrali v tomto životě velice ostré a silné zopakování a rekapitulace všeho, abyste si prošli všemi zkušenostmi. Bylo to nutné, žádné výčitky, všechno jste

dělali dobře, i když se vám to mnohdy nezdálo. Bylo nutné, abyste měli všechny prožitky, abyste dokázali naplnit zkušenosti svého Božství, vaší skutečné reality. A proto ten satánek, samozřejmě, má velice zvláštní odskoky a Iva je tak zvaná informační brána.

Byla vybraná schránka, která byla absolutně, už od prvopočátku apatická ke svým ať lepším nebo horším vlastnostem, protože jakmile se někdo narodí do hmotné složky na 3D planetu, musí si nabrat celý osud. A protože Iva v osudu a DNA měla i činy, se kterými by původní božství už nesouhlasilo, tak zažívala zvláštní stavy, když se jednalo o takové zpochybnitelné okamžiky.

A pak zjišťovala, že v takové zpochybnitelné okamžiky byla vymístěna a tělo reagovalo samo. Ale Iva to chtěla, protože se chtěla pro vás vrátit. A věřte mi, že to stálo vždycky za to. Protože informační hladina siddhis dovede opravdu hodně, hodně lidí zabrzdit. Samozřejmě vy víte, že to mají ve svém DNA.

Iva se nikdy netrápila, jestli jí někdo rozumí nebo nerozumí. Kdyby se totiž trápila, tak by to do vás hustila pod tlakem a byla by hmotou a myslela si, že to dokáže. Iva dokáže hovno, věřte mi. Jenom vaše společné božství ve spolupráci s hmotnou složkou.

Víte, ta hmotná složka je velice důležitá. Pokud dřív duchovní hladiny bílých a černých mágů pochybovaly o tom, že hmota je dobrá a vytvářely k ní odpory a takzvané opovržení, nadhled, že jsou duchovní – věřte mi, to je veliký odpor hmotné složky k tomu, že vše je bůh. Vaše božství tady vždycky žilo, ale potřebovalo si prožít zkušenosti, potřebovalo vyzkoušet si, že pokud se takto budete ke svému životu stavět, tehdy vám bude mizerně. Jestliže ale v poslední době už vám dochází spousty informací a věřte mi, vše jsem řekla v základních přednáškách. Ale mnozí teď, po čtyřech letech mi říkají: „Čtyři roky jsi mluvila navíc a hodně a teď vidím, když jsem si poslechl anebo poslechla základní přednášky, tak tam jsi všechno řekla, ale tenkrát jsem to neslyšel“. Ano, Iva dostala velkou pusou. Já jsem si nedávno někde dělala legraci, že kdybych byla indián, tak mě budou říkat „Iva, velká huba“, protože Iva se musí životem prokecat. Musí vám vysvětlit odshora až dolů, protože každý z vás má jinou strukturu chápání a na každého z vás říkám jednu jedinou věc, ale s různými obměnami, abyste chápali ten smysl, který vám chci říct. Každý by měl dostat šanci. A pak už záleží na vašem DNA, co si přivlastníte a co ne.

Takže bílí mágové a černí mágové, jak už jsem vám naznačila, si budou dělat tak zvané tréninky, tréninky, jak otevřít třetí oko. Jsou tu i jiné praktiky. Třeba mystické koncentrace nebo různé duchovní praktiky „jak být lepší“. Tohle jste si mohli dovolit na planetě, která měla úplně jiné vlastnosti, na planetě 3D, tam to bylo záhodné a tam tento vývoj byl předpokládán a byl dobrý.

Dnes je také dobrý, protože na úrovni vibrací planety, kterou nyní máme v hmotné podobě je to střádání odstřelového náboje. Ano, některým bílým mágům to ještě funguje, některým černým taky, ale připravuje se obrovský náboj proto, aby opustili tuto planetu. Na planetě, jak moc dobře víte, vzrůstá veliká nervozita, protože většina – a drtivá většina – obyvatel planety vidí, že je „vše špatné“. K tomu je využíván silný tlak médií, ať v televizích, ať na internetu informace nebo po telefonech. Samozřejmě,

všechno slouží hmotné složce, aby se rychle roznášely informace, které vás budou strašit, protože strach je jedním z nejsilnějších odporů, který kdy hmota měla.

Vy byste se skutečně neměli bát ničeho, jestliže vám došlo, že vše je hotové a procházíte ve svém osudu hotovou věcí. Bojí se ti, kteří si myslí, že mají všechno ve své ruce. A když mají všechno ve své ruce, tak že mohou všechno ovlivnit a teď se usilovně snaží pracovat na tom, aby to dokázali.

V této době ale, když toto budete dělat, ať meditace, ať koncentrace a už jste mohli být hodně dobří – chytí se zase satan vašeho hmotného těla a dáte mu tím sílu. Vy, co jste už ve velice dobré úrovni, vám bude okamžitě špatně po meditaci nebo po jakékoliv technice, když chcete zvyšovat svoje duchovno.

Já vám jenom smím doporučit, abyste to nedělali, ale už vaše nadjá ví, jestli mě poslechnete nebo ne. Jestli si tu zkušenost, že vám bude špatně, prožijete nebo jestli mě poslechnete. A je to vždycky dobré. Pokud se vám to stane – nevyčítat si to, jinak zase budete přikládat tomu satánkovi skutečně ta polínka na tu hromádku. Prosím vás, satan je jméno pro hmotu, není čeho se bát, je to skutečně jenom hmotná složka.

Nedávno mi moje kamarádka vyprávěla příběh – je to minulý týden, když jsme se setkaly v Praze. O jednom docela známém dokumentaristovi, já jsem to teď, ten příběh, zmínila minulý týden v Českých Budějovicích. Tady uvidíte, jak správně je všechno použité, jak je všechno vytvořené v pravý čas. Abyste se vyučili vy i ostatní.

Tento človíček natočil dokument o probíhající krizi s běženci. Natočil ho napřed ve smyslu NE s vykřičníkem. Tento človíček už je velmi hodný, pohybuje se ve fázi bílé magie, ale obrovsky se zděsil, co vytvořil ten dokument. Jak lidé běsnili strachy, kolik lidí se zablokovalo, jak naříkali, jak propadli skutečně do beznadějných stavů, někteří i do velice vážných zdravotních problémů v psychiatrii. A protože se vyděsil, tak okamžitě ten dokument stáhnul. Ale pak se překlonoil do opačné fáze. Jel tam a začal běžence litovat – jak jsou chudáci a jak mají malé děti a blíží se zima a nemají... Okamžitě obrovská blokáce na srdci.

A já jsem řekla v těch Budějovicích minulý týden: „Výborně, tento člověk je v hladině, kdy by možná teď, v tomto stavu, mně mohl rozumět. Protože do této doby bych pro něj byla špatným člověkem, který uvádí lidi v pokušení nic nedělat. Dělat mrtvou mouchu a nechat se s kýmkoliv... Tak to není! Vy máte používat svoje hmotné tělo, vy smíte říct NE, smíte říct i razantně NE, ale bez odporů nitra, jenom hmotě.

Protože jenom pokora, jenom kristovství, vám dovolí vládnout v první řadě, v prvním bodě, vlastní hmotě těla. Jenže jestliže je jeden bůh a jedna jediná hmota celé planety, pak vládnete, když vládnete svojí hmotě, hmotě všech.

Já jsem zažila neskutečný příběh v úterý a ten vám musím vyprávět.

Iva by nikdy nezneužívala toho, že by vládla nějaké hmotě, to všechno musí být bez vůle Ivy, ale najednou si to ověříte. Já jsem v úterý v noci – tento měsíc je vždycky velmi náročné, listopad, protože je před Vánoci a lidé se chtějí na Vánoce dobře nadlábnout, a tak potřebují zuby.

Takže Iva maká a maká a zavírá laborku v jednu hodinu, někdy ve dvě. Je špinavá jak prase, protože v laborce nestíhá uklízet a je to šílené. A Iva makala v úterý a dostala jsem takovou zvláštní práci. Jedna z těch prací byly takové miniaturní malinké čtyři dolní řezáky, ale tak malinké korunečky – někdy jdou tak 4 mm vysoké, někdo má opravdu malinké zoubky, to pomalu ani nemůžete chytit do prstů. Teď ještě do toho dutina na pahýl, a tak mi paní doktorka říká: „Hele, spoj mi je po dvou, dvě a dvě, protože on by to vdechnul, ten pán, kdyby mu vypadly.“ Tak Iva makala, makala, vypracovala tři, a když vypracovávala čtvrtou, tak najednou ta korunka udělala „pink“ :-) ... a teď ji vidím, jak se mi sune po bříše, takhle dolů... Já mám pod sebou takový šuplík, do kterého, když modeluju, mi odpadávají vosky a všechny věci, ale já viděla, že mi to nespadlo do šuplíku, že se mi to kutálelo po bříše. A teď já mám takovou starou ošklivou nevypratelnou halenu, dlouhou až na zem. Kdysi dávno mi omylem nevrátili můj plášť, to bylo ještě na zubárně, a vrátili mi takový ten zdravotnický plášť pro těhotné zdravotnice, takový ten široký. A já mám ráda volnost, takže já vždycky, když letím, tak to za mnou vlaje a všechno ze mě opadá, že jo, to je super, to se mi líbí. Tak jsem odstrčila tu židli a teď jsem se vyklepala, nic nevypadlo, tak jsem si říkala, tak už to asi vypadlo. Já jsem hodinu a půl lezla po čtyřech, po té špinavé podlaze, kterou jsem neměla týden čas umýt, zamést a teď tu malou korunku – teď když tam máte nějaké takové ty malinké kousky toho vosku. Tak jsem zametla celou laborku, seděla jsem tam jak Popelka, přebírala jsem prstíčkem jednotlivé věci, nic. Pak jsem vybrala celý šuplík, celý šuplík jsem vytáhla a furt jsem viděla, jak ta korunka se mi koulela po bříše, že nemůže být v tom šuplíku. Ale to už vám to nedá, a pak zase, že jo, takové to, ty jsi mohla jít spát třeba v půl jedenácté a teď už je skoro jedna. Žádné bědování, ne! Já si říkala, to není možný, tak jsem seděla a říkám si v pokoře, tak jo, tak spojím jenom tři, zítra zkrátka se nasadí jenom tři korunky a já napozítří udělám čtyři najednou a to nevadí. Doufám, že ten pacient nikam neodjíždí a že ho to nebude bolet, ale jiná cesta není, já ji nenajdu.

Pokora. Pamatujte si, jakmile zažijete pokoru, hlava je prázdná, žádné myšlenky v odporu, hmota přestala pracovat, tehdy se spojíte se svým božstvím. Jste bůh. A bůh vládne hmotě.

A najednou mi to došlo! Já si říkám, hele, já si tě vyzkouším, hmotičko. „Korunko, koukej naskočit!“ Hele a stala se neuvěřitelná věc! Moje tělo se srolovalo, protože já vlastně jako bůh jsem nepřikázala té korunce, já jsem přikázala také mému tělu. To tělo se srolovalo, ruka vletěla takhle pod lem toho dlouhého pláště, on je takový ztracený, obrácený, co se zapínají dovnitř ty knoflíky. A úplně na dně, ale to bylo automaticky, já jsem si to vlastně musela druhou rukou přitahovat, abych si jí ... hele, ona byla zastrčená v tom lemu. Ale to bylo, jako když tam jdu najisto, takto jsem ji vytáhla, vypracovala, slepila a šla jsem spát. To bylo neuvěřitelné.

Lidé, kteří jsou hmotou, se budou horko těžko snažit bojovat s osudem a ukazovat, co všechno umí. Vy si nedokážete představit, jak se kapacita božství snižuje, když tlačíte na pilu ve svém hmotném vědomí.

Jak si myslíte, že vznikly všechny krásné vynálezy? Einstein, který skoro propadal z matematiky, ale byl úplně obyčejným člověkem. Úplně jednoduchým obyčejným člověkem, všechno viděl.

Ať si vezmete jednoho vědce po druhém, všichni měli nějakou vizi, nějaký sen. To, co hledali, jim bylo ukázáno. Mendělejevova tabulka, když tam něco chybělo - blik! - v noci. Všechno se poskládalo. Ano, ono je to tady nastavené i ve 3D světě, tyto vynálezy a věci, ale pamatujte si, hmota by sama sebe totálně zdestruovala, a proto se vždy čeká na každou úroveň.

To znamená 3D svět, 5D svět, šestka, každá dimenze má své jiné fyzikální vlastnosti. Protože kdyby se dostalo dopředu do této dimenze něco z vyšších dimenzí, tak by to všechno krachlo.

Ale první tři dimenze jsou strašně důležité a vysvětlím vám proč. Náš vesmír, stejně tak, jako vy, jednotka nebo každá buňka ve vývoji, má svoje jádro a v tom se odehrávají ty nejdůležitější věci. V jádru se totiž připravuje skutečné božství ve všech svých variantách. V počátcích a zkušenostech na skutečnou práci a dění a život v buňce. Tam se odehrává vlastně tvorba boha pro chod celého vesmíru. Musí to být vždycky od první třídy, tak jako máte ve škole od první do deváté třídy, a pak jsou ještě i vyšší třídy, samozřejmě. Vy napřed potřebujete projít hmotou, abyste dosáhli Království nebeského.

A Království nebeské je stav, kdy vaše tělo mlčí a už nedělá odpory, protože jste splnili – ne vlastní vůlí, usilováním, abyste byli lepší – splnili jste pouze dobu ukrytou pod hmotou svých minulých těl. A proto dnes jste souzeni živí a mrtví. Ano, jste živí, ale v sobě máte všechna svá zkušenostní témata, která jste kdy prožili ve svých minulých vašich inkarnacích, a to jsou ti vaši mrtví. Je souzena hladina duchovnosti, do které jste dospěli a dnes ji máte. Už zbývaly jenom malé drobnosti, kousky, kdy si nejste jisti a mnozí z vás skutečně do toho šfourají.

Včera ve dvanáct hodin mi přišel zajímavý dopis od jednoho mladého muže. On se dlouho nezval, asi rok a půl, ví, že jsem hodně zaneprázdněná, ale přišlo to včera v jedenáct hodin, kdy jsem dorazila na chvíli z laborky udělat si čaj. A on mi tam psal:

Ivanko, žiju v obrovské pohodě, ale teď jsem udělal něco, nad čím mám otazník, nevím, proč se to děje. Byl jsem na tahu, skoro až do rána, sice jsem už v těch ranních hodinách přestal pít, ale přece jenom jsem měl v sobě hodně zbytkového alkoholu, ale sedl jsem do auta. No, samozřejmě, že mě zastavili, já jsem dejchnul a nemám řidičák... Ale já ten řidičák potřebuju, protože mě to živí, a tak jsem si řekl, přiznám se, nebudu blbej. Byl jsem blbej, že jsme si sedl v tom alkoholu do auta, ale musím to tomu šéfovi říct. To bych riskoval, kdybych jezdil bez a ještě firma by z toho možná měla opletačky. Tak jsem šel za šéfem. Ty jo, šéf se na mě vůbec nezlobil a řekl: Dobře, stejně jsi jezdil s někým, tak ten druhý bude řídit a budete stejně dělat všechno, nepřijdeš o práci. No jo, Ivanko, jenže já za dva dny jsem šel zase s kámošem na pivo. A teď večer, v noci, než jsem se přemístil, protože žiju v Praze, tak jsem si říkal: Ty jo, přece tady to auto nenechám? Já bych si mohl zavolat taxíka, ale to jsou zase zbytečný peníze. Já to vezmu takhle po magistrále, okolo Prahy, že jo. Hele, já jsem dojel, nechtyli mě, ale proč se

mi to děje? A jinak, mimochodem, jinak se mi daří dobře, akorát cítím tlak na slinivce a to nevím teda proč.

A to jsem věděla, že musím okamžitě napsat. Já jsem tam napsala:

Hahaha, ty nevíš proč? Trojka. Ty nerespektuješ, že bys mohl ublížit sobě i druhým, když si sedneš pod vlivem alkoholu.

Tady není jenom to, že on si to nevyčítal, on mi napsal: Já jsem si to nevyčítal, já jsem nedělal žádný odpor. Poslyšte, ano, vy máte to, co uděláte, přijmout. On se krásně přiznal, to bylo hezké, tomu šéfovi, to měl jedničku, takže přišla rychle opravná akce, ale on zase do toho auta sednul. Já jsem mu říkala: Příště si zavolej toho taxíka, ty vole, to už je fakt správné řešení!

Ano, já si to zaplatím, mám platit tím, že mi seberou řidičák anebo penězi, když už jsem tohle udělal. Ale rozhodně nedovolím, abych si takto sedl...

Já si pamatuju, před pětadvaceti lety jsem byla na potlachu a protože tam byli všichni lidi, kteří hodně byli zvyklí pít – na potlaších se docela pije a slaví, je to moc hezký, jsou tam kytary a basy, že jo, Fejtíku? – a teď jsem vezla spoustu lidí a rozhodla jsem se, že teda kvůli nim pít nebudu, to už bylo v době, kdy jsem alkohol nepotřebovala, nebyl pro mě důležitý. Přesto občas někde, když si takhle sednete, tak občas malá sklenička... A tam najednou jsem viděla, jak se ta hmota snažila. Říkala: Napij se, ty tady sedíš tak nasucho. Já říkám: Ne, ne, ne, děkuju, já budu řídit. Ne, ne, ne. Vždyť si dáš jenom malinko, trošku, to nevadí... Pozor! Satan je strašně mazaný, ten se umí krásně vmlouvat, až se vám začnou sbíhat sliny. Ne, ne, ne. Dokonce mi řekli: Hele, víš co? Když si teď dáš, tak za dvě hodiny už nebude nic a my tady máme i dýchací tyčinky. Já říkám: Ty si strčte někam, já zkrátka dneska nepiju.

Jestliže pak dneska už ten satánek ví, že už fakt ovládáte tu svoji hmotu a nenecháte se strhnout vůbec ničím, pak už vám dá pokoj. Bacha, hlídat si to, je mazaný, umí to strašně dobře. A tehdy pak, když jste kovaní a hlídáte si svoji hmotu od veškerých věcí, které byste dělat neměli, protože byste ani nechtěli, aby druzí dělali je vám, pak vás to osvobodí. Tak jako já vás teď.

Máte přestávku.

Já bych taky toho dneska chtěla stihnout trošku víc, protože vůbec nestíhám, teď už ani namlouvat. Teď asi měsíc a půl jsem nenamlouvala, teď už to mám teda, takže je hodinka namlouvená. A tak toho chci dneska využít, abych některé otázky zodpověděla touto formou, protože mi to hrozně uleví – a ten skluz – protože ty otázky jsou z května tohoto roku. A už je listopad, tak si to odečtěte, to už je vlastně pět měsíců a možná ti lidé na tom facebooku se už dopídili svých odpovědí, ale jistě to samozřejmě není. A protože to bylo vytištěno a dostali jsme ten úkol, tak vám to tady samozřejmě zodpovím.

Jestliže zachováte klid v jakékoliv situaci, samo vám to spadne do hlavy. Iva vlastně přinesla jenom informace toho, že když zachováte pokoru, to znamená stav bez odporu hmotného těla, a když ten odpor přijde, tak si ho nepřivlastníte, tehdy se dozvíte všechno, co budete potřebovat pro vaše vyřešení, nebo se to samo úplně změní. To už jste si mnozí vyzkoušeli ve svých životech.

A proto třeba se stává, že dostávám dopisy, někdo mi píše a už na konci toho dopisu, dlouhého dopisu, mi řekne: Ale já už vlastně tu informaci vím, já už jsem si odpověděl sám. Vy si jenom nevěříte, pochybujete a teď po Ivě chcete, aby vám to potvrdila. Ale Iva už se z toho může posrat, protože nemá čas, má jenom čas svého těla. A Iva by chtěla odpovědět, a protože to nejde pořád – a někteří lidé – já už si vás pamatuju i ve snu. Věřte mi, některá ta jména se neustále opakují.

Já vás mám všechny moc moc ráda a teď už se mi dvakrát po sobě stalo, že jsem musela i telefonický hovor odmítnout a s tím i komunikaci, třeba i to bylo do ciziny, na Slovensko. Paní, které jsem radila asi před půl rokem, ale ona mne neposlechla, což je zase dobře, ale teď chce další radu. A já jsem řekla, že nemohu, protože z velké lásky k ní nebudu berličkou. A ona: Ale já jsem se vždycky uklidnila, když jste mě odepisovala a vždycky jste mi to vysvětlila. Já jsem jí řekla: Právě proto, já jsem vám poradila před půl rokem a vy jste mě neposlechla. A je dobře, že jste mě neposlechla, protože bylo vidět, že nadjá... Prosím vás, vaše rozhodnutí veškeré to máte v DNA už, když se narodíte a bylo jasné, že ta žena to musí pochopit. To, před čím jsem ji varovala, do obrovského uzlu v osudu, se vehnala vlastním rozhodnutím. A dneska skutečně běsní a teď chce, abych se rozhodla za ni já. Já jsem jí řekla: Já to ale neudělám, právě proto, že Iva nesmí být berličkou a vy se musíte rozhodnout sama. Vy musíte převzít zodpovědnost jako božství nad vlastní hmotou, ve které žijete. A pozor, jestliže jste mě pochopila na 100%, tak víte, že jakékoliv rozhodnutí bude, bude správné. Vy totiž osud už máte skutečně hotový, s čímž ještě přesto nepočítáte. A proto to není aktem odmítnutí nebo nějakého ošklivého ne, to je obrovskou láskou, kdy já nedovolím... Protože teď už je obrovsky nastavená doba na to, abyste pracovali sami.

Já se teď vrátím k těm odpovědím, protože ty odpovědi jsou velmi důležité z toho FB. Je tam mnoho takových jemných zákoutí, které bychom mohli obecně přehlédnout a i je skutečně potřebujete slyšet.

Ahojte, moji milí, moja známa, milá a dobrá žienka, ktorá je veľmi nábožensky založená sa ma opýtala, aký je rozdiel medzi mystikom a kňazom. Nie so všetkým, čo IA prednášala súhlasí a na kňazov nedá dopustiť, tak tu dávam do pl'acu otázocku a rada sa začítam do vašich vysvetlení, díky. Vlasta.

Tak, vezmeme to z gruntu. Cokoliv tady člověk dělá ve svém osudu – a to je z pohledu člověka a lidského bytí pro vás to důležité – je jakou dělá práci – a věřte mi, z tohoto pohledu i kněz je zaměstnání. Je to zaměstnání velmi specifické, protože do tohoto zaměstnání jdou lidé z různých důvodů a ne vždycky z těch niterně správných. A tak

jako máte dobrého zedníka, tak máte i špatného zedníka jako člověka. Jako máte dobrého lékaře, máte i špatného lékaře jako člověka. Protože to, co je tady podstatné, je uloženo ne v tom, co vy děláte, ale jací jste, kolikátý obleček máte za sebou.

Já osobně znám kněze, kteří jsou báječnými lidmi. Možná mají třeba ještě nějaké lítosti a právě také proto dělají tuhle práci, protože když tam chodí spousty lidí se svými nářky, tak možná měli slyšet takové množství těchto nářků, aby dokázali i toto ustát a třeba i poradit. Ale věřte mi, drtivá většina těchto lidí má své obyčejné lidské mouchy tak, jako každý z vás. A mnozí z vás jste někdy čistší.

Znala jsem dokonce i v tomto oboru – když o tom takto budeme mluvit – lidi, kteří byli velmi, velmi negativní. A dokonce i agresivní a někteří až fanaticky založení. Ale hlavně: jestliže já, jako božství, si vyberu vstup do tohoto takzvaného povolání, tehdy je mi jasné, že ještě nedokážu sám přemýšlet a možná i já sám toho boha hledám. Ale ještě jsem ho nenašel.

Ale mystik, mystik už odložil i toto povolání – a věřte mi, já jsem žila životy také kněžské a také jsem vyváděla hovadiny v těchto životech a musela jsem si je prožít. Kde odložíte fanatismus nad tím, co je psáno, to je dáno a přes to zkrátka vlak nejede, takzvaně. Mnozí z těch dobrých, z těch lepších, kteří ještě tady jsou, jsou zase drženi ve spárech takzvané organizace a byť už vidí nesmyslnost těchto věcí, zase třeba nemají odvalu se té organizaci vzepřít. Vždycky je v tomto osudu dobrý náběh toho, co tam je a je to správné.

Mystik má už tyto životy za sebou. Už se svým vlastním božstvím komunikuje, už soucítí obrovsky s druhým člověkem, který neumí svoji hmotu zvládnout a tu hmotu nechá dělat jakékoliv hovadiny, protože ještě nemá tu sílu se vzepřít takzvanému špatnému svědomí. Ti lidé potom zažijí to, že trpí, že něco udělali druhému člověku, nějakou věc, kterou by nechtěli udělat. A jsou schopni skutečně vnímat sami sebe jako ten zdroj té negativity, protože neví, která bije. Vezměte si, jednotlivá náboženství mezi sebou bojují a jak ošklivě mezi sebou bojují, skutečně i fyzicky. Vraždí se lidé. Po celé věky jste se učili, co to je láska, to je jediná věc, pro kterou jste přišli sem na svět. Láska totiž je jediný, jediný poryv, ticho, klid v hmotě a je nastavený jenom dobou prožitou v časoprostorové křivce. To znamená v čase a v hmotném těle člověka anebo nějakého jiného jeho nižšího prvku. A tento čas nikdo neoblafne.

To znamená, že láska je stav bez odporu hmoty. Pak jste bohem. A bůh je láska. A abyste se jím stali, vaše tělo potřebuje zemřít v odporech. Proto je do této doby dlouhá cesta. Oblékáte si život po životě všechny své oblečky. První polovina obleků je zcela bez lásky, jenom samý útok a přežití, protože skutečně zvířecí složka, hmotné tělo, útočí, chce přežít. Oko za oko, zub za zub.

V dalších, vyšších stavech, se učíte lásce. Napřed si vybíráte koho milovat víc a koho méně a neumíte odpouštět, to znamená nemilovat ty, u kterých vidíte ty závady, jaké tam jsou. Ale věřte mi, většinou nedokážete posoudit v tom egoismu zaslepenost svých očí.

Já jsem minulý týden potkala – to vám musím říct – jednu mladou ženu, která je strašně fajn. A občas na mě zazvoní a přijde se něco zeptat a my jsme se potkaly, to bylo

úžasný, jak rychle pochopila. Ona je samoživitelka, má malinkou krásnou holčičku s mužem, se kterým nežije a ten si taky dělá, co chce. A má už jinou rodinu a také jiného syna. A ta mladá žena mi říká: „Ivanko, já mám hrozný problém, víš, ta moje holčička se bojí strašně všech motorek a aut a ten můj bývalý muž, její tatínek, si zase myslí, že z těch svých dětí, z mojí dcery a z jeho syna z jiného manželství, vychová motorkáře anebo nějaké motoristy. A ona se strašně bojí a ten kluk taky, co mám dělat?“ A já jsem jí řekla: „Nic.“ A teď ona se otočila a říkala: „Jak to myslíš?“ A já povídám: „Podívej se, on je nutí, aby to dělali, ty ho nutíš, aby to nedělal. Ty děláš úplně to samé! Jestliže moje dítě odchází za otcem... Zkrátka ho odevzdej do boží náruče, ať si prožije veškeré zkušenosti. A ty mu ukaž opak – přijetí a pokoru. To dítě si vybere. Musíš mu i vysvětlit, jak má odpovídat tatínkovi a jak se má chovat k tomu, co ten tatínek po ní chce. Ale bez odporů, jinak otec nikdy nepřestane a nikdy nepochopí.“

Vy máte v rukách úplně všechno. Jakmile se sjednotíte a něco pochopíte, všechno odpadá úplně samo. Jako když umyjete podlahu, všude je nablýskáno, nikde není žádná špína. Všechno máte ve svých rukách, stačí pochopit. Ale v tom hmotném světě to chce trochu času, vydržet.

A teď pozor! Napřed samozřejmě přikazovat tomu svému tělu nebo ho i chlácholit. Nemáte ho nemít rádi, že má ten odpor, že se něčeho bojí, ale vysvětlovat mu: „Ještě se nic nestalo, zůstaň klidný, neboj, to nic není.“ Vy skutečně pak zjistíte, že to tělo se chová jako zvířátko.

Já jsem minulý týden běžela na polikliniku – teď jsem to vyprávěla v Českých Budějovicích – a kdysi před lety bych asi byla ufuněná, než bych vyběhla do těch poschodí na poliklinice. A teď běžím v úterý na tu polikliniku a tělo fakt běželo jak stroj...

Ono mi totiž to tělo v noci samo cvičí – hele, už nemusíte ani cvičit, to je super. Mně se občas v noci stává, že mě probudí, jak se mi smršťují svaly na zádech a na břicho a na stehnech, tak si říkám, to je magořina. I když můj muž je teda znalý, ale to by ho asi taky vyděsilo. Takže to tělo si cvičí, samo se připravuje, protože vás miluje. Jste jeho pán. A chce, aby se vám vlastně žilo v něm dobře.

... A teď já tak vyběhnu ta patra těch schodišť, ještě jsem si říkala: ty jo to je super, já vlastně asi mládnou, protože funění odpadlo. Víte, vy se ale musíte prožít i takovými stavy obrovské únavy, abyste tomu neřekli NE. To je také platba. Satan je velmi mazaný, on vás chytá na každý odpor, který vy jste prožili... Někteří lidé říkají: „Já jsem strašně unavená, ale strašně.“ Když podlehnete nelibosti ... Ne :-). Za prvé, nejste vy unavení, máte unavené tělo, které chce, abyste vytvořili odpor.

Mně nedávno v Mnichově u nás na výletě řekla jedna báječná ženská: „Ivanko, od března tě poslouchám a přibrala jsem dvacet kilo. Já žeru, a pozor, nejsem sama, znám jich hodně.“ Říkám: „Cože?“

Když už hmota těla ví, jak jste dobří, tak si potřebuje chytit vás na nějaký odpor. A tak zaměřuje pozornost jinam a nechá vás žrát, byste vzápětí říkali „fuuuj, ty špeky!“ . A pozor, tady jsou různé varianty. Někdo zase bude jinak chycený. To tělo je mazané, ví, co všechno v tom těle je, co se odehrává v rodině, co jste odsoudili. Tak vás nechá prožít

ty věci. Zkrátka, vy si potřebujete skutečně dobře hlídat, co to tělo udělá, co neudělá a co mu dovolíte a co ne.

Ale já jsem vám to nedopověděla. Já jsem vyběhla to schodiště nahoru a teď jsem si ještě říkala „jo, jo, jak ti to běhá hezky, Ivanko“, a teď najednou vidím, jak takhle rukama udělala „plesk, plesk“ – jako když máte koně a on dobře přeskočí nějaké překážky, jak ho poplácáte po prdeli. Já jsem ho pochválila, ještě jsem si říkala „hodím si cukr za odměnu a možná začnu panáčkovat“. Ještě jsem se rozhlídla, jestli tam někdo nebyl. Ale nikdo tam nebyl, všichni Tepličáci byli uklizeni za rohem, tak to bylo dobré.

Takže pak začnete skutečně v tom těle žít. Jsou tam i jiné věci. To tělo třeba najednou půjde někam jinam, kam jste vůbec nechtěli jít. Ono vás zavede ... skutečně ... třeba ... Pamatuju si, když moje tělo něco potřebovalo. Já jsem to hledala třeba v obchodě a už bych bývala se na to vykašlala „tak jo, tak nebudu...“ a najednou to tělo prošlo nějakými regály a zastavilo se jak v pozoru. Tak jsem si řekla „co tu dělám?“ a hele, ten produkt byl přede mnou...

Ono vás pak dovede, vy se musíte ale naučit nebát se. Bát se „ježiši, kam jdu?“, to je odpor.

Takže důvěřujte, důvěřujte, důvěřujte, všechno máte v DNA. Žádný strach, žádné kritiky, sebekritiky, obavy, nevymísťujte se nikam dopředu. Jakmile zůstanete v tom těle vědomí, že tak se to děje, tak jak se to děje a je to správné – v klidu – vyřeší se vám to.

Už moc dobře víte, že se změnila povaha hmoty planety. Jestliže se dostanete do tohoto stavu, vaše tělo začne mít chuť na úplně jiné potraviny, než kdy mělo, ale není to už vůle vás, jako člověka. „Teď nebudu jíst maso“, fanaticky. Mnoho tak zvaných vegetariánů, oni chtějí být jiní, než ti ostatní. To je ještě egoismus. Jakékoliv jiné důvody. Ne. To tělo ví, co mu dělá dobře a pozor, ve spolupráci potom s vaším Božstvím budete jíst potraviny, které skutečně budou vašemu tělu prospěšné.

Zkuste si vzpomenout, na začátku, na základních přednáškách, jsem vám říkala, že Iva vás pouze informačně převádí. A vaše božství si vás pak převezme samo a to je ono, pak už budete vládnout svým duchem svým tělům. A pozor, vy jako bohové jste si vybrali tento osud, protože bylo jasné, co dokážete a co ne. Ale hlavně kudy vede vaše další cesta.

Ve 3D je egoismem obrovsky snižená tvorba člověka, protože, vezměte si, když třeba dostanete dar, malujete dobře nebo tesáte, skládáte hudbu, hraje, tak vždycky tam jsou ještě poryvy toho hmotného světa, kdy chcete být lepší. Chcete třeba vydělat nebo žárlíte na lepšího umělce ve stejném oboru. Tam jsou různé věci. Takže vidíte, že z té lidské stránky ta lidská charakterová složka je ta nejdůležitější, tam se zobrazuje vlastně to gro, jak jste vyvinutí, v jaké duchovní výši jste.

Teprve tehdy, když se umíte radovat skutečně z každého úspěchu každého člověka okolo sebe, i kdyby váš výsledek byl horší, a prokážete to. Až projdete velikou škálou všech svých zkoušek, abyste skutečně neodporovali ničemu, teprve tehdy umírá vaše

hmotná složka a teprve tehdy bůh tvoří. Protože ve 3D je ubíráno těmito různými odpory až 80% tvorby boha.

Mnozí teď začínáte dělat věci, které jste nikdy nedělali, začínáte hrát třeba muziku nebo začínáte malovat. Nikdy jste pro to neměli buňky a najednou to jde. Napadá vás to. Nebo začínáte dělat věci, které jsou prospěšné – zase a hledáte svou cestu uplatnění. Napadá vás to.

To vám do hlavy musí skočit samo. Svému tělu smíte vládnout teprve tehdy, až v noci jednou zažijete – většinou je to v noci – kdy vaše vědomí putuje vaším tělem a vidíte dutinu hmoty, ve které žijete. Je to nádherný pocit obrovské blaženosti. A opravdu vypadá to jako jeskyně. Všechny buňky a všechny ty epitely mají jiný tvar. A je to příjemné se tam pohybovat a teprve tehdy vám nadjá dá najevo, kdo je tady vládcem a kdo jste. Ten prožitek už nikdy nezapomenete. Ale pozor, ještě se může stát, že budete prozkoušeni, to se také ještě může stát. Měli byste mlčet, smí vyučovat pouze učitel. Jsou lidé, kteří budou hovořit a vykládat každému na setkání tyto věci.

Mně teď nedávno napsala žena – a to je důležité vědět – která mi píše, že vize a různé úkoly, které do ní chodí – ona potom chodí za lidmi, kteří nemají ani ponětí o těchto věcech a chodí za nimi, protože jsou součástí vizí a vyřizuje jim vzkazy.

Dokud ten člověk, kterému je vyřizován vzkaz, nemá o těchto věcech ani ponětí, je to egoismus člověka, který vzkaz vyřizuje. Ti druzí se vás budou bát, „hele, mišuge, já mám prej někam jít, něco udělat“... Takže ten člověk už sám je odstrkován svou vlastní hmotou do své roviny, kde skutečně žije v tzv. izolaci.

Ta žena mi napsala, že to vlastně dělá, dělá to ráda, ale je jí z toho poslední dobou divně. A že mě vlastně obdivuje, že jsem to 40 let vydržela, mlčet. Už logikou obyčejného lidství vám může být jasné, že když promluvíte na někoho, kdo o tom nemá ani páru, nebude vám věřit a bude si myslet, že jste skutečně zralí na psychiatrickou léčebnu.

A tohle je zatěžování nejen své složky, kdy vyjevují to, co patří jenom mně a straším ty druhé. Toto vám musí být jasné. Tady ego se může chytit buď pýchou, že umím něco líp, nebo potom odsudkem, když oni mě odstrkují a nechtějí to a ty dopady vždycky na toho člověka dolehnou.

Je záhodno umět mlčet. Vzpomeňte si na přísloví, které říká: Mlčeti zlato, mluvití stříbro. Jenom když budete kovaní a pozor, božství druhého člověka k vám přijde o radu, smíte mluvit. Jindy ne, dejte si na to pozor. Tady je velice velké množství různých pastí a pastiček, než se skutečně dostanete do hladiny středu. Protože, jak už víte, k bohu vede zlatá střední cesta.

Nedávno mi jeden mladý muž napsal otázku, že rozumí tomu, proč se čakry uzavírají, že to je nesouhlas, odpor, ale nerozumí tomu, proč se otevírají, to je ta druhá varianta a to je, prosím vás, právě hladina bílé magie.

Vezměte si, odpor, že něco je špatně, je odmítnutím. Tím vlastně vaše čakry nebolí brány do hmoty, máte uzavřené, to znamená, že božství vnějšího světa se nemůže dostat do vašeho těla a hmota začne odumírat, protože vy, jako bůh, tam nemáte přístup. Ale když už se dostanete do hladiny takzvané bílé magie, kde něco – a teď

dobře poslouchajte – upřednostňujete jako lepší neboli jako dobré, tak tím zároveň, tím upřednostňováním, na tu druhou stranu posíláte to odmítnutí. A tím se otevírá zase čakerní systém nad ten průměr, to znamená nad tu zlatou střední cestu a vaše božství uniká směrem ven z těla, protože se tam neudrží. Čakra musí být přesně ve střední linii. Teprve tehdy je vyrovnaná a harmonizovaná a neuděláte to žádnou meditací. Jestli budete medítovat na svoje čakry, abyste si je krásně vůlí člověka srovnali ... no, to je hovadina, že jo? Dneska už víte, jaká je to kravina. Ne, vy posilujete vůlí člověka, vy se upevňujete v pozici hmoty, kamarádíte se tím pádem s principy satana a nevíte o tom.

Dřív, do roku 2012, do jeho konce, to ještě šlo, jakž takž, podle toho, v jaké fázi jste byli vy, nikdo by už dřív nemohl... Mě nikdy v životě nenapadlo, že bych si měla něco v tom těle rovnat, já jsem věděla, že si všechno zasloužím. Tak, jak mi je a co se mi děje, tak je všechno moje, vždyť je to můj život! A nikdo za mě nemůže napsat můj úkol. I ve škole, když za vás budou psát úkoly, nebudete umět látku. Pak nemůžete být propuštěni v neznalosti do běžného života, protože byste dostali pěknou dardu do čumáku. Vy byste totiž nevěděli, jak reagovat. Takže žijte. Všechno, co máte k vyřešení, nemůžete odkládat takhle za rameno, protože ono vás to dožene. Takže čím větší výzva, tím líp, budu to mít za sebou. To je přece krásný, vzít to do svých rukou a vyřešit si to. A pozor! Zase je všechno dobře, i když to jakoby všechno nevyřešíte, protože moc dobře víte, že schraňujete zkušenosti. A vidíte, na tom příkladu té paní, co jsem dneska povídala, i kdyby Iva přišla a řekla „to nedělej!“ a uděláte to, tak jste to udělali dobře.

Nedávno mě jeden človíček řekl: „Já jsem si myslel, že mě vynadáš a ty jsi na mě byla hodná.“ Já říkám: „Proč bych ti nadávala, když víš, že vždycky reaguješ stejně.“ Radu by člověk nepřijal jen tak, on musí mít zkušenosti a proto se raduju i z těch, kteří už problémy nemají a raduju se i z těch, kteří je mají. Vždyť žijete a váš život je váš program DNA a děláte to všem!

Vždycky existuje skupina lidí - máte svojí rodinu, své děti, své rodiče - a ti všichni tvoří učební jednotku ve vašem dosahu. A teď se noříte do toho vnějšího světa, protože zase každý z vás má ještě své spolupracovníky, to jsou takové kruhy, a ti zase svoje rodiny... Vy jste obrovsky provázaní, vůbec si to neuvědomujete, jakou obrovskou rodinu žijete. A nikoho nesmíte upřednostnit.

Někdy se může stát druhým lidem, že si budou myslet, že jsou velmi přísní na někoho, ale vždycky ti lidé okolo vás, když budete nestranní, budou vědět, že přesto, že se k nim chováte velmi přísně a nedovolíte jim jisté věci, tak že je milujete. Protože to nadjá máte společné.

Rozhodovat o své vlastní hmotě musíte vy sami, ale jako bohové. Do doby, kdy jste byli hmotnou složkou ve 3D a měli jste odpory, jste si mysleli, že rozhodujete, ale nerozhodovali jste, proto byly tak úporné boje. Teprve tehdy budete rozhodovat o své hmotě a tvořit, až se stanete bohem. To znamená, až budete žít dvojnost. Tehdy budete vědět, co budete jíst, kam půjdete, co byste chtěli vědět a přesně, krok za krokem, jak se zase dál bude pohybovat v časoprostorové křivce naše planeta, budete vytvářet další

věci. Ale to žití už bude krásné, až se překleneme za hranici, která se k nám blíží a to je takzvaná křeč hmoty.

Vy už moc dobře víte, že všechny věci na planetě jsou nastavené. To, co dneska se řeší ve všech médiích, jako běženci, různá ohniska válek, která se objevují, může na první pohled vypadat velmi dramaticky a bude to vypadat takhle dramaticky pro lidi, kteří nebudou vědět, že nemají svojí vůli člověka, oni se budou snažit zasahovat. Budou různé organizace, různé akce na záchranu různých jednotlivých ohnisek, aby nevznikla válka. Čím větší odpor bude vytvořen, tím víc bude válečný stav rozdmýcháván. Ti lidé procházejí odporovými stavy bílé a černé magie a musí tohle všechno proběhnout, neboť se všichni vyučujete.

Planeta ale má, pozor, svůj vlastní obraz v časoprostorové křivce. A všechno, co se na ní prožívá a prožívat bude, je dopředu stanoveno a vy jste si vybrali svoji roli a úlohu a pokud jste si ji vybrali a dokážete pokoru a přišlo k vám info od Ivy a dokázali jste to pochopit a aspoň v nějakém malém procentu zažít praxi a pozor, ve svých životech přijmout to, co se děje, jste schopni projít bez úhony, protože už nebudete hmotnou složkou.

V Metafyzických příbězích pan doktor Tomáš píše v jedné z povídek skutečné informace týkající se Ivy. Kde ti, kteří pochopí, o čem toto světlo mluví, ti budou chráněni při smršti hmoty. Jako když vyzvednete takhle do výšky ptačí hnízdo a položíte ho do koruny stromu, protože ta smršť se odehraje přesně na planetě na hranici hmoty.

Toto už je dopředu stanoveno, kdo z vás to zvládne a kdo ne. Takže vidíte, že čím větší klid zachováte, tím líp. Tady ale můžete vidět, že vlastně ti, kteří hrají dneska běžence, to dělají dobře. Každý z těchto lidí, ať se zúčastní svým osudem jakékoliv role, hraje pouze svoji roli, kterou dělat musí. Jakýkoliv odsudek vůči tomu, co se děje, a pozor, děje se to, že se připravuje právě smrštění hmotné složky, protože naše planeta už se vymanila z rozsahu pouhých sedmi čaker a otevřelo se nad ní další množství čakerních soustav. Teď dosahují v páté dimenzi do třinácti. Takže vidíte, že vlastně se tady odehrává velice zvláštní věc, že ta energie tak vzrůstá, proto vzniká nervozita nevyvinutých hmotných těl, která mají ještě daleko do stavu pokory, která unese základní složku pouze šestku, kdy se otevírá třetí oko.

Mnozí lidé po mně chtěli: „Řekni nám něco o sedmičce“. Vy už moc dobře víte, co vám řeknu – že jsem je poslala do háje. Já jsem pouze hlídač brány třetího oka. Převádím jenom informačně, ne vás mechanicky, že někoho vezmu za ruku a šoupnu ho tam. To bych byla hmotnou složkou. Já vám pouze na stříbrném tácu položím informace a ty, které pochopíte a dovedete je zpracovat a dovedete i tak žít, alespoň trošičku, nebojte se, počítá se s tím, že se bude doladovat ještě veliké množství věcí ve vás. Vždycky nám říkávali, s mým mužem: „Budeš se divit, kdo se tam dostane“. Takže se nebojte, nepovažujte se za špatné. Nejste špatní, jste dokonalí. Každým nádechem a výdechem. Tak jako ti, kteří dneska jakoby pro vás jsou viditelní v tom jakoby ještě hmotném poli, i ti jsou dobří takoví, jací jsou, neboť se vyvíjejí. Protože ale se blíží, samozřejmě, každému z těchto lidí jejich osudový bod B, plán, ve kterém vlastně budou odcházet,

jakýmkoliv způsobem. Teď je hodně havárií, hodně katastrof, hodně různých akcí na této planetě, kdy odchází ve větším množství lidé na druhou stranu. Věřte, nikomu se nic neděje, umírá pouze vždycky hmota. Ti, kteří to neví, mají samozřejmě strach, protože se bojí smrti. Ale ti, kteří už to vědí, už se nemohou vůbec strachovat, o nikoho. Tito lidé vždycky přežívají.

Já jsem minulý týden, předminulý týden, minulý týden jsem byla v Budějovicích, předminulý týden, kecám, taky to bylo v pátek, minulý týden, jsem byla v Praze. A mluvila jsem tam vlastně o tom, že o nikoho skutečně nemůžete přijít, protože jestliže pochopíte a dostanete se do dvojnosti a zjistíte, že jste jediný bůh, pak všechna nitra druhých lidí a všeho, co tady na planetě je, je vaše. Proto člověk, který má otevřené třetí oko, který se dostane do stavu boha, kdokoliv mu zemře, ví, že ho má v sobě.

Já jsem přijela domů a za dva dni mi přišel překrásný dopis. V tomto centru je omezené množství míst, já teď nevím, jestli je tam třicet nebo čtyřicet lidí vždycky. Já mám docela ráda taková malá komorní sezení, protože ti lidé mají větší odvahu a ptají se, než když je to velký dav. A psala mi mladá žena krásný dopis ...

... už vím, co psala ta mladá žena. Napsala mi: Ivanko, já Vám musím něco napsat, já bych moc moc si přála, abyste mi odpověděla co nejdřív. Víte, před osmi lety zemřela moje maminka, byl to moc hodný člověk. A jak jste tam tak mluvila a stála a smála jste se, jak jste se pohybovala, tak najednou, při určitém úhlu mého pohledu, jsem viděla svou maminku. Bylo to tak šokující a bylo to několikrát, já jsem pak v přestávce šla na tu chodbičku tam s kamarádkou, plakala jsem, protože to ze mě muselo ven. Já jsem skutečně viděla moji vlastní maminku osm let mrtvou. Pak jsem se vrátila, znova se to opakovalo, až potom ke konci jsem se zklidnila, nebylo mi to ani nepříjemné, ani příjemné, ale teď se potřebuju zeptat, nezbláznila jsem se?

Vy už moc dobře víte, co vám řeknu – nezbláznila se. Tady její vlastní nadjá potvrdilo slova, která jsem tam řekla, že všichni, které jste kdy potkali, kteří kdy žili na této planetě, oni tady jsou pořád.

Vezměte si, že jsem vysvětlovala na základních přednáškách, že my máme vlastně dosah našeho těla mnohem delší. Ano, ta energie, my jsme energií, která je obalená hmotnou složkou a pozor, neopouští vás nikdy nikdo, kdo odložil hmotnou složku. Jestliže ve vašem těle buňka dojde svého času, odloží svoji schránku, tehdy žije ve vašem aurickém těle. Zkuste si představit toto aurické tělo, které je skutečně nepatrně vzdálené od zemského povrchu, je to takzvaný podsvět, ale on také jemně přesahuje, ale nepřesahuje takzvanou Kristovu síť. To znamená bytost, část boha, která hrála v tomto případě maminku této mladé ženy, je tady pořád, neustále. A nejenom ona, jsou tam všechny zkušenosti, které kdy pod hmotnou složkou byly. Nejenom touto částí boha prožité, ale jsou přítomny ve vašem vlastním božství. Proto člověk, kterému se otevře třetí oko, nikdy nemůže plakat a bědovat, jestliže ztratí někoho blízkého, ať je to dítě, ať je to rodič, ať je to partner. Neexistuje žádný stav, kdy byste se bouřili, neboť víte, že je to vaše vlastní vůle i vůle druhé složky, co se děje. Je to nádherný stav.

My jsme teď taky s mým mužem prožili krásné chvíle. Byl tady, bylo to nádherné, pořád to nádherné je, přesto jsem ho trošičku malinko musela popohánět, protože se mi

přestal hýbat v tom smyslu, že nikdy nebyl na sport. A teď už vůbec ne. A teď už snad vůbec není ani na chození. Ale my jsme to neřešili a taky občas ta jeho hmotná složka se mě snažila vyděsit, a pak jsme se tomu oba dva smáli, protože vy už pak fakt neřešíte nic. My jsme třeba ... já jsem záměrně zaparkovala auto daleko, strašně daleko od kavárny, když jsme šli na kafe, aby se aspoň protáhl, že jo, když už teda nechtěl chodit. A teď jsme si povídali a ještě občas tak říká: „Jak je to ještě daleko?“ Já říkám: „Ještě kousek, to vydržíš, neboj, jdeme.“ A teď jsem zase štěbetala a on taky a zase za chvíli mi to připomínal, takže bylo vidět, že přece jenom má problém s tím to tělo posunovat. A když jsme se vraceli, a pozor, když bych ještě byla víc ponořená do hmoty, asi bych to brala – asi bych byla vyděšená, ale my jsme to přijali. My jsme přišli na začátek té ulice, která byla dlouhá a na konci on věděl, že máme zaparkované auto a najednou zvedl hlavu a říká mi: „Jo, jo, tady to poznávám, tam máme kolo.“ A já otočila hlavu a říkám mu tak jako z legrace: „Ty máš mrtvici?“ On mi říká s úplně vážnou tváří: „Pravý přední, ale to už si hraju.“ Já říkám: „Ty mě děsíš.“ A on říká: „Neboj se, ono to nějak dopadne.“ ... Ano, a vy už neřešíte nic. A když jsme se loučili, když odjížděl, tak jsme se objímali a věděli jsme, že musíme přijmout i to, že už se nikdy fyzicky nesetkáme. A neproběhlo nic, ani v jednom, ani v druhém člověku. To bylo tak krásný! Ono k tomu vůbec nedojde, samozřejmě, jestliže přijmete cokoliv, ale musíte projít tím sítem, že se vzdáte jakékoliv hmoty.

Těchto 45 minut, které teď spolu prožijeme, se budeme věnovat otázkám z facebooku, protože tam je dost dobrých motivů, o které bychom se měli opřít. Já si k tomu, s dovolením, sednu.

Dobrý deň, priatelia, rada sledujem vaše príspevky a tak mi napadlo, že sa opýtam na to, čomu sama nerozumiem. Niekedy je dobre počuť názor niekoho iného, pretože sama na to možno pozerám zo zotrvačnosti rovnako. Ide o záležitosť s príjmom potravy. Ivanka vravela, že naše telá sú ako zvieratká a že si ich máme „ochočiť“. Ale mne niekedy pripadá, že som tým zvieratkom ja. Moje telo niekedy už nezvládne jesť, ale niekto, alebo niečo ho k tomu donúti a ja sa najem aj napriek tomu, že mi je neskôr ťažko a to jedlo mi vôbec nechýbalo. Podotýkam, že už si ale nič nevyčítam, aspoň za to chvála bohu aj Ivanke. Poradíte mi niekto? Svoju nadváhu som už prijala a už mi dokonca chutia i zdravšie potraviny, ale s týmto si neviem rady, ďakujem za váš čas.

Tak, začneme postupně. Vy už dneska víte, že ve vašem DNA je všechno, co tam má být. Jsou tam nahrány vaše myšlenky, vaše odpory, vaše vize, všechno, co si máte prožít. Tato žena se skutečně ještě pohybuje ve stavu odporů, ale už si všímá, protože ona sama sebe hodnotí jako zvíře, ano, jistě ví, že podléhá poryvu, který je v DNA, aby něco snědla. Ale už si všímá i toho, že vlastně to tělo nebo ona sama, nemá potřebu toho jídla.

Pamatujte si, ať jste byli kdy hubení nebo tlustí, jakkoliv jste vypadali, cokoliv se s vámi dělo ... když všechny odpory jsou nahrané ve vašem těle, pak i všechny nemoci jsou tam

nahrané a všechny sklony a závislosti, které si musíte prožít, abyste byli pouhými pozorovateli toho, co se děje a sbírali zkušenosti. Teprve tehdy, kdy tyto odpory zemřou, tělo je hodné a vy jste si je ochočili, ale vy je právě dostanete pod svou vlastní nadvládu, až když vidíte, že s vámi to tělo nebude hýbat. Umíte mu říct v jisté chvíli NE. Takže vidíte, že je velmi těžké toto rozpoznat. Ale jestliže vím, že mi to nedělá dobře, že se cítím těžko, je to zase dobrá další zkušenost na to, abych příště měla větší zkušenosti a sílu na to říct sama tomu tělu „ne, já to zkrátka nesežeru!“. Tehdy si to tělo začne ochočovat věci a pamatujte si, toto se týká i vlastně třeba takových stavů u anorexií, u bulimií. Tam tělo reaguje úplně stejně, ale vlastně jakoby opačně. Vy tomu nerozumíte.

Člověk, který bude velký pesimista, to znamená, bude odporovat na jedničce, snadno podléhat třeba alkoholu, protože on si dorovnává ten pesimismus tou spokojeností, umírněním a vzdálením svých problémů. Prvotní blok u anorexie a u bulimie je „jsem tlustá“ nebo „nelíbím se sama sobě“, to je prvotní odpor, že vy, jako jednotka, hmota, se sami sobě nelíbíte. Satan to ví, už třeba neřešíte spousty jiných věcí, ale tohle on ví, vaše tělo to ví a tady se potřebujete vycvičit. To znamená, že v tu dobu jste samozřejmě dobří takoví, jací jste, i když jste silní, protože toto musíte prožívat na vlastní zkušenosti. Ale pro druhé nejste tlustí. Váš Satan, vaše vidění z toho světa hmotného neboli vašeho těla vám říká, že byste měli vypadat jinak a je to s poryvem odporu nitra.

A teď to začne, „chci být štíhlejší!“. To je přání. To znamená, že buď přestanu jíst anebo naopak se nažeru, až prasknu, a pak to půjdu vyzvracet, abych si prožíval obě složky krásy, abych se najedl, a pak blaženost, že přesto, že jsem něco snědl, jsem to vyhodil, takže z toho neztloustnu. A to tělo začne nabírat na síle. Vůle satana vzrůstá, protože vy, když si myslíte, že jste tou hmotnou složkou, jste získali systém, jak na to. Zůstat štíhlí a přitom jíst. Prvotní záležitostí u těchto lidí, a vy moc dobře víte, že tyto holky, které jsou úplně kost a kůže, vypadají jako kostra potažená kůží – když se podívá takový člověk do zrcadla, on se vidí tlustý! On nevidí tu hrůzu, co vidí okolí těchto lidí. A tak to, samozřejmě, jede. Pozor, tak jako člověk, který vezme drogu, a pak to tělo to nemá, zažívá blaženosti, to tělo přestane prožívat stresy, prožije krásnou chvíli, tak tělo si pak vynucuje tyto krásné chvíle. U té anorektičky nebo bulimičky je to opačně, tělo si vynucuje vlastně nejedení, takže člověk, který bere drogu, bude mít absták, bude ji tělo strašně bolet, když začne jakoby cpát do sebe tu potravu, protože to tělo nechce a zoufale jí velí.

Takže vidíte, že to jsou všechno závislosti, ať je to z té strany anebo z té. Ono to zdánlivě vypadá opačně, ale to tělo má diktát pro ducha. A ten člověk se z toho dostane jediné tehdy, když začne zaprvé přijímat, to, co je. Jsem taková, jaká jsem. Začne tomu tělu, které tam útočí svými odpory vysvětlovat, že mu to nedovolím, ano.

Vy jste dobří, když nemáte sami sílu velet svým vlastním tělům, naberete si to kvůli ostatním, kvůli lásce k rodině. Když já budu dělat takovéto nesmysly jako holka, budu zatěžovat moje rodiče, moje sourozence, moje kamarády, protože budu, samozřejmě, jim ubývat před očima, budu je trápit a to už je záležitostí, kdy ten člověk a jedinec zatěžuje celé své okolí.

A, samozřejmě, vy víte, že vše je nastavené k prožitku všech. To znamená, že všichni to měli prožít a pozor!, všichni to musí přijmout. Teprve tehdy, kdy je vyučen jeden člověk a odpadá v pokoře, mohou přistupovat další, protože vy se učíte vždycky společně. To znamená, že napřed se musíte naučit vnímat. Ano, ta paní je ještě tělo, je hmotou, protože vnímá, jak to tělo skutečně si diktuje. Sežere to. Ale ještě se považuje za tu složku, není to tak, ona brzo bude mít sílu, po jistých zkušenostech, aby tomu tělu řekla, že už ne. A má si nabrat ten člověk vždycky ten pocit, kdy se přejí a je těžký a není mu dobře.

Víte, jak jste svobodní, když nepodléháte závislostem? Já jsem to viděla na mém tatínkovi, když celý život musel kouřit. Kolikrát se snažil přestat a nešlo mu to. A v životě bych kouřit nezačala a navlékla si na sebe takovouto závislost. Ale chce to zase první stav bez odporů, kdybych toho tatínka odsoudila, tak bych tu sílu neměla, tam už bych byla hmotou, takže bych posílila satana svého těla.

Neposuzujte, neodsuzujte nic, co vidíte, nebo vás satan vašeho těla donutí dělat stejné věci.

Tak, další otázka.

Jen mi není jasné, jak je to s těmi přáními. Já teď nejsem nastavená něco si přát, ani to, co by se dalo zlepšit, já to nechávám plynout. Nejsem třeba nějak příliš apatická nebo líná? Nemá nikdo podobné postřehy?

Ne, ta žena to dělá dobře. Vy stejně za ten den, který žijete, a pozor, ten je taky v plánu, máte nastaveny nějaké věci, které se mohou udít nebo se může všechno rychle změnit v něco jiného, ale máte zareagovat vždycky přijetím. A vyřešit to tak, jak to je.

Já si pamatuju, v tomhle jsem byla hodně vycvičená třeba v laboratoři, kdy jsem věděla, že ten den, druhý, budu mít třeba tři rychlovky, které se budou posunovat po dvou hodinách. A teď se prolínají, teď, co odvézt, co udělat, co zabetonovat, co vařit... Říkala jsem si, „ty jo, tam budu skotačit“. Ale já jsem věděla, že to musí proběhnout, takže jsem v klidu to přijala, bez nějakého odporu a strachu, jak zítra budu blbnout. A najednou se stalo, že jedna rychlovka odpadla, z druhé se stala práce na druhý den a třetí se teda udála, ale všechno se tak vyřešilo samo, právě tím, že v tom klidu všechno přijímáte. Čím víc člověk odporuje, tím víc se všechno komplikuje.

Takže ta paní to dělá dobře, ona řeší to, co přichází. Mnozí tomu říkávate: nech to plynout. Ano, nechte to plynout. Přáním vyzařujete ze sebe odpor k tomu, co se děje a chcete to jinak a tím přitěžujete hmotné složce. Jste hmotou, jste rigidní a necháte se vláčet poryvy satana. Vše se vyřeší jenom v Božské složce, tak.

Už dlho tu chcem napísať, ale po včerajšku už naozaj potrebujem. Rada by som váš názor. Pred štyrmi rokmi som sa jako slobodná matka žijúca v UK zamilovala do muzikanta, Angličana. Bolo to obojstranné. Po čase sme mávali niekedy pocit, že sme to isté božské vydanie, akurát ja v ženskej a on v mužskej podobe. Celé srdce som do toho dala, ale ... V praktickom živote s mojím synom, iná výchova atď. sa ukázalo, že to

vôbec nešlo. Pred dvoma rokmi sme sa rozišli. Teda, snažili sme sa rozísť. Rozchádzali sme sa rok a pol, bola to vášeň, čo nás dávala stále do kopy? To, že sme sa spolu cítili tak dobre. Pol roka dozadu som si povedala dosť! Prešlo tri a pol roka a ja som stále slobodná mama, stále bývam so synom sama. Tak po rade priateľov som šla na zoznamku. Po pol roku som došla k záveru, že každý chlap má nejaké svoje muchy a s každým bude treba robiť aj kompromis. Medzitým sme boli stále v kontakte a raz vášnivo, inokedy menej, proste akási opora v živote. A tak na mňa prišla myšlienka, že by sme to s tým muzikantom mohli predsa dať nejako do kopy. Veľa kompromisov a rešpektu. On však vraví, že by sme sa znova zacyklili v tom istom kruhu a že sa nám treba pohnúť už ďalej a odpútať sa od seba. Dosť osobne to znášam zo slzami, vlastne celú životnú situáciu. Pred troma mesiacmi som začala mať medzimenstruačné krvácanie a včera mi v maternici našli polyp, takže druhá čakra. Čo vy na to? Čo urobiť telom, čo vraví zdravý sedliacky rozum. Keď ste dočítali až sem, vďaka, ste poklad, díky.

Tak, tady vidíte, jak obě složky, on i ona, se rozhodují svobodně, ale každý má na to jiný názor. Ale pozor, teď vám vysvětlím, jaké je správné rozuzlení. Je zapotřebí se jenom rozhodnout. Egoismus je, že já, jako žena, když budu sama jako svobodná matka, budu běsnit, že jsem sama s dítětem. Ale zase, nemusím mít kompromisy. Stačí si vybrat.

Druhý egoismus druhé strany je, že když jsem s tím mužem, tak tam dochází k nějakým rozporům, to znamená, že mám sice muže, ale něco musím pořád řešit. Takže vidíte, že obě varianty mohou být v egoistické poloze, ale mohou být i v poloze bez ega.

A teď oba dva z nich – když by došlo k tomu, že by se zase dali dohromady, tak každý se rozhoduje jinak. On by se rozhodl, že by se to znova opakovalo, že bude lepší, když se rozejdou, a pozor, když se rozhodne, jenom to přijme tak, že to takto mezi nimi nefunguje, vybere si tu klidnou variantu bez partnerství. Pak je to v pořádku. Tam není napsáno, jak se k tomu staví. Ale ona ne, ona pláče. Ona by ho chtěla, ale v tom případě by musela přijmout veškeré takzvané ústupky, které by musela dělat.

To je to samé, jako jsem vám vyprávěla, že někdo je nešťastný, když je ve velkém shluku lidí a zase, když je sám, tak je také nešťastný. To je oboustranný egoismus. Vy máte být šťastní. Když jste mezi lidmi, užijete si to. A máte být šťastní, když jste sami. Ego, hmota, chce vždycky opak toho, co se děje. A podsouvá vám to, že to tam není.

Když budu žít sama, budu šťastná, že si mohu vybrat svůj program. Mohu mít svoji práci, své přátele, své záliby, své koníčky. A budu spokojená, že to tak je. A když mi přijde někdo do života a bude mi vyhovovat, musím zase tyto věci trošku umírnit, protože už nemám sama na sebe tolik času. Musím si ten čas rozdělit i pro toho partnera. Ale budu ho ráda dělit, protože budu ráda, že ho mám. Tohle je stav bez ega. Jenže lidské ego chce obojí. Ono chce mít i tu svobodu bez toho omezení a i tu druhou, vlastně ten druhý pól z této situace, takže buď všechno anebo nic a to také zkrátka nejde. A toto vám to ego podsouvá, něco vám chybí.

Já mám kamarádku, která nemůže být ani se svým mužem, ani bez něj. To je zoufalství potom. Když jsou spolu, tak na něj pořád nadává. A on je velmi pracovitý a doma všechno zastane, všechno udělá. Jsou tam věci, které samozřejmě překáží, ale když ho vyhodí, tak zase nemá toho pracovníka, kdo by to udělal. To jsou neskutečné kotrmelece donekonečna. To je blbost.

A teď pozor! Když se člověk rozhoduje, musí zvážit, co je pro něj lepší variantou, jo? Dámy, jestli vám poteče kohoutek, ale budete mít klid, budete si muset zaplatit instalatéra, anebo naopak, chcete toho svého muže mít doma, aby vám to udělal, a prominete mu s velkou láskou ty jeho nesmysly. Koneckonců, je úžasné, opravdu, kráčet ruku v ruce s někým. Protože když jste vždycky dva, tak se opravdu vyučíte v těch svých odporech. Je to rychlejší cesta, věřte mi, mít někoho vedle sebe.

Takže tady vidíte, její stav v pokoře by byl, kdyby přijala to rozhodnutí toho partnera, s láskou k tomu, že on to nechce a byla by i ráda, že to za ni rozhodnul, když se neuměla rozhodnout, ale byla by ráda, že mu tu svobodu dala. Vždyť ona sama není, je s dítětem. Není krásnějšího partnera, než dítě. Ano, ano, je to tak.

Jak zpátky vidíte svoje dětství, svoje činy a jejich motivy? Já si teď vzpomněla, jak jsem měla období, kdy jsem chodila po ulici a nenápadně trousila desetníčky a těšila se, že je někdo najde a bude mít radost. Byla jsem schopná vyházet všechny svoje mizivé úspory. A byla jsem ráda, že jsou to desetníky, protože se dostane na větší počet lidí a pozor!, to už mi bylo asi deset, žádný předškoláček. Anebo na střední mi jedna fajn učitelka češtiny mezi řečí řekla, že jsem naivní, nechápala jsem to, teď už ano.

No jéje. Jakou já hrála naivku, to si nedovedete představit, v očích druhých lidí. Ano, svět, který je zatížen ještě silným nábojem ega, ten nedovede pochopit tyto poryvy. Ale vy to ani od něj nemůžete očekávat, a proto vám má být jedno, že by se na vás ti lidé koukali jako na naivku. To je absolutní lhůstevnost. Tady žádný odsudek na člověka v 5D nemá vůbec žádný dopad, z vnějšího prostředí, protože on ví, že ten člověk, který vás odsuzuje, má svoji pravdu a tak to vidí.

Kdysi jsem vám vyprávěla, jak vlastně na vás nemůže dostřelit žádný černý ani bílý mág, čímkoliv. Hlavně tedy černý, ti střílí. Nemůže, protože on může dostřelit jenom na hmotu, tak to zkrátka nejde. A jeden takovýto černý mág na mě, samozřejmě, se snažil dostřelit. Nešlo to a já jsem mu odpověděla podle pravdy, když se mě tázal, jenže on mi nevěřil. Takový člověk ještě nepochopí, když střílí na druhé, on si myslí, že se člověk musí bránit útokům vnějšího světa. A nemůže vás pochopit z toho důvodu, že on nemá nabrány veškeré zkušenosti a proto si myslí, že vy děláte nějakou super extra vysokou magii, do které on ještě nedolezl. A teď ten člověk vás obdivuje za to, jaký jste mág. A nevysvětlíte mu, že vlastně mágem vůbec nejste.

Je to jako kdybyste byli v nějaké třídě, uměli jste nějaké vysoké matematické operace a někdo by byl s nižšími znalostmi té matematiky a nedokázal by pochopit, že vůbec tady ty, který používáte vlastně existují. To je úplně to samé. Takže nemůžete chtít na

někom, komu vadí nějaká pomluva z vnějšího světa nebo nějaký odsudek nebo posudek, že vám to nebude vadit.

A také ten člověk neumí sám sebe rozdávat. Nevadí mu, když vám někdo něco udělá, protože když umíte odpouštět, nevadí vám skutečně, kdo co dělá, byť by to bylo vám. Tak to druzí také neumí pochopit. Tak si jenom myslí, že jste jednodušší. Ano, nejste složití.

Víte, hodněkrát jsem se zmínila o tom, že Iva je obrovsky jednoduchým stvořením. Čím komplikovanější jste, tím víc jste hmotou. Iva skutečně má jenom šablonu úplně střídmou. Spoustu věcí zkrátka jsou, tak jak jsou. Ale tím to, pozor, vyřešíte. Tím neděláte vězení svému vlastnímu vědomí. A to je strašně důležité vědět.

Takže tato paní Jana, je fajn, tam už je vidět, že je ve vysoké hladině vědomí.

Ahoj skupino, chtěla bych se vás zeptat na něco. Ivanka mluví 3D a 5D a že ty ze 3D budou muset odejít. Nemáte někdy pocit myslet na to, jak je to s vašimi blízkými? No to asi všichni, že jo? A když mají/máme odejít, tak to přeci nejde plošně strhnout a to kdy? Nechci se bát. To, že každý máme svůj osud, také vím, Ivanku poslouchám tři roky, spíše mě zajímají pocity vás ostatních. Asi mám někdy i o sobě pocit si o sobě myslet, že jsem víc bez odporu, než například moji blízcí, když oni Ivanku neposlouchají. Taky mám určité odpory, ego, nevím, jak to nazvat, ale toto mám také. Ale já mám pak tendence je sledovat a říkat si: Tohle by neměl, odjede dřív, než já, atd. A když pak mám pocit, že dělám ještě víc odporů, než oni: Jo, jo, jo, ego je mazaný... Když mluvím o svých blízkých, tak jak Ivanka říká, lidem kolem nás se mění, naši přátelé, lidé, manželé, děti, mluvím vesměs o pokorných lidech. Trochu přeháním, ale chtěla jsem, abyste pochopili, jak to myslím. Nerozumím také tomu, když Ivanka říká, že zbyde ta jedna miliarda. Kdy to bude? Za sto let? Zítřka? A také asi všichni nemusí poslouchat Ivanku, aby takto žili. Já potřebovala dostat návod, ale každý to asi nepotřebuje. Asi víte, na co se ptám. Děkuji a omlouvám se, možná za nesrozumitelnost. Sama jsem měla problém zformulovat svojí otázku.

Tak, časový moment křeče hmoty se nedozví nikdo. A je to dobře. To zkrátka ví DNA planety a to se uděje. Ivanka je jedna ze složek v deváté třídě, kterou poslouchají jenom deváťáci. Osmáci jí poslouchat nemohou.

Mně nedávno napsal na facebook jeden český spisovatel, a pozor, on mě neposlouchal nikdy, nicméně o mně ví, tak občas někdy napíše nějakou otázku. Ještě pořád jede ve starých mágovských liniích, ale nedávno mi napsal: „Tož Ivčo, já jsem četl ten článek v Třebíči, ale to bylo super, to bylo to nejlepší, co jsem kdy četl. Já jsem to hned rozeslal svým známým, aby si to přečetli.“ Jenže za pár dní to začalo hlodat. Zase znovu napsal vzkaz a napsal tam: „Hele, ale když Vy tam, Ivčo, říkáte, že nemáme odporovat, tak to třeba nějaký vagabund přepadne stařenku a to se mám na to koukat, jak jí umlátí?“ Takže jsem mu odpověděla a říkám mu: „Poslyšte, tak to není, to je vlastně ve stavu

nitra, to znamená, že jestliže já vidím, že vagabund mlátí stařenku, tak půjdu a beze strachu zasáhnu svým tělem jako nástrojem, ale bez odporu k tomu, co ten člověk činí, protože já jenom půjdu a udělám to. V případě, že bych to neudělala tímto způsobem a s odporem nitra, pak by to nemuselo dobře dopadnout. Ale já půjdu. V tomto postoji pomůžete jednak stařence, za prvé, a za druhé pomůžete i vagabundovi, protože on ještě neví, že ubližuje sám sobě. A na druhé straně také, pozor, jedna důležitá informace – jestliže stařenka byla přepadena a napadena, tak musela mít k tomu karmu, což vy ještě tyhle věci nevíte. Ale pokud mě neposloucháte, tak to je trošku pro vás složitější, ale odpovědět jsem Vám musela. Ptal jste se. Načež druhý den přišla další otázka: „Ale to jste do toho Deníku nenapsala. Kdybyste to tam napsala, tak by to všichni věděli, to jste měla napsat těm lidem.“ Říkám: „Poslyšte, ono je to trošku jinak. Víte, drtivá většina lidí Ivanku vůbec nemůže poslouchat. Ten pán byl báječný, co psal ten článek – to byly regionální noviny v Třebíči. Zkuste si představit, drtivá většina byli běžní lidé, kteří vůbec nemají páru, o čem skutečnost a realita je, protože se pohybují v nižších vrstvách. Já jsem přišla informačně pouze k osmi procentům populace na světě. A mě je lhostejné, kolik lidí to pochopí a kdo ne. Se mnou byl učiněn článek, já jsem tam co nejvíc obyčejně lidsky mluvila a věřte mi, že kdybych tam říkala, že to je nitrem, tak to stejně nikomu v těch novinách nic neřekne, co znamená nitrem a ne. A pokud někdo bude chtít vědět víc a přečte si to, tak se začne pít po informacích o Ivě a najde si stránky, najde si základní přednášky, najde si sám. Ale to už je vůlí boha v jeho osudu nastaveno. Kdyby Iva tlačila na pilu a hustila ty informace do všech těch rovin, tak už Iva bude hmotou a bude jí hodně špatně a už na ni budou činěny útoky. Věřte mi, tady nikdo nikdy neútočí, a pokud, tak je to v jeho vlastní rovině.“ A tohle vysvětlení pak už ztichlo, pak už se nic neozvalo.

Takže je, a navíc ten človíček někde napsal také dotaz a moje dcera mu krásně odpověděla: „Tak už konečně si přestaňte dělat srandičky a začněte poslouchat.“

Ono je to velmi důležité, jestliže jenom odsunu nebo kriticky se na něco zeptám, nic tím nevyřeším, já musím hledat, já musím pátrat.

Když je někdo sám se sebou spokojený v hladině jakékoliv magie, je tam ještě troška pýchy a takový člověk hledat nebude. Bude jenom s otazníky se obracet na to okolí, ale svým tělem jako nástrojem pro to nic neudělá. Ale i to je nastavené. Všichni tito lidé svůj osud mají nastavený. A mají ho tak dobře nastavený.

Tady vidíte, když se vrátím k té otázce té paní, že ano, máme každý svůj osud, mají to i vaše děti, vaši rodiče, vaši partneři, každý někam patří, už je to nastavené. Vy byste neměli posuzovat, kdo kam patří, ani vy sami, natož druhé, to skutečně podsouvá vaše ego, protože ego hodnotí.

Vy jste stejným bohem, na kohokoliv pohlédnete, i kdyby to byl někdo, kdo dělá obrovsky egoistické věci, uvnitř je stejné božství, jako vy. Až teprve tehdy, kdy odbouráte všechny odpory na dolních pěti čakrách, popraskají všechny oddělenosti a komůrky mezi vámi a druhými bytostmi.

Ať v lidské rovině, tak i směrem k přírodě, která reprezentuje i zvířata i rostliny. Pozor, zpětná rovina, střední rovina je bez fanatismů. Nikoho nemůžete vlastnit, protože

hmotný svět je iluzí. Vy neustále vlastníte všechno, aniž byste si to uvědomovali. Tehdy, z pozice každého jednotlivého lidského těla, jste každý bohem, který svobodně tvoří celou planetu. Což si vůbec neumíte představit, zatím.

Ale jednou vám tyto věci budou jasné, mnozí už si začínáte zkoušet to, jak to pracuje a jak to funguje. Půjde to lehce, polehoučku, nemůžete najednou, protože ne každý by to unesl a musíte nabrat svoje zkušenosti krok za krokem. Abyste nepoškodili nikoho.

Už dlouho si pohrávám s dotazem, jak nejlépe najít své uplatnění v životě. Mám dva dospívající syny, jeden bude brzy dospělec. Rozhodují se, co studovat, jestli studovat, já jim netoužím radit. No, tak se mě na rady také ptají a všechno je dané, ale konat hmotou musíte. A jak na to? Co jim mohu k tomu říct?

Tato otázka se týká i mě, nemám žádnou profesi, ve svých 45 letech. Vystudovala jsem všeobecné lékařství pro svou rodinu, ale profesi jsem odmítla. A pak jsem byla, a ještě jsem, doma s dětmi, mám čtyři syny, nejmladší teď nastoupí do první třídy. Stále mě zajímá téma zdraví a nemoci, věnuji se alternativním přístupům, zejména sebeléčení pomocí změny myšlení, tělových svíček, autopatie. Svíčky sama vyrábím, ráda o nich povídám druhým lidem. Informace a zejména vlastní zkušenosti sdílím ve skupině Svíčkování. V poslední době se na mě obrátilo několik lidí o pomoc. Vyprávěla jsem jim o vlastní zkušenosti, kdy mi pomohlo přijetí se vyléčit. Dále jsem jim vysvětlovala, jak v těle proudí energie, jak mít otevřené čakry, se kterou čakrou je ten jejich problém související. Poslala jsem jim svoje svíčky. K obživě to teda moc není, uvažuji o napsání knížky o svíčkách v souvislosti se sebezpoznáním a s přijetím. Je v tom taková vtipná hříčka: Když přijmu svou potíž, už svíčky ani nepotřebuji. Zatím moc nevím, jak do toho. Vidíte v mém konání nějaký nevyužitý potenciál? Děkuji za váš čas. Monika.

Já teď zdánlivě odbočím. Nedávno jsme s mým mužem byli na návštěvě u báječných lidí a proběhla tam taková debata, protože můj muž si vzpomněl, jak v Americe přišel nějaký pan doktor na jednu věc. Hned se k ní dostanu, za chvíli. A tam bylo vidět, protože ti dva manželé, u kterých jsme byli, jsou báječní a jsou mými dlouholetými posluchači. Zareagovali nádherným způsobem, pochopením, už to přišlo samo, už to víte, teče to z vás.

A tohle se týkalo, prosím vás, takových těch bolestí, když vám někdo uřízne nohu, tak ta noha vás bolí stejně dál, protože vám chybí hmotná složka, hmotná noha. Ale máte tam všechny ty jemnohmotné, to vaše božské tělo tam je zavedené. A říká se tomu, to vy víte, fantomové bolesti. A ten doktor v Americe zjistil, že když toho konkrétního člověka postaví před zrcadlo a on si pozoruje to místo, kde by měl tu nohu mít a nemá, tak ty bolesti v tu chvíli ustávají.

A teď se rozpoutala debata, byla moc hezká a oni na to přišli, já jsem je moc pochválila. Pamatujte si, to je trošku berlička. Moc dobře víte, že záležitost nohou začíná v první

čakře. Ano, všechny destrukce včetně amputace a předtím souvisejících problémů, je uzavírání spokojenosti na první čakře.

Kdykoliv přišla komunikace s vyšší složkou, když jsme s nimi mluvili, tak nám vysvětlovali, že když vám uříznou nohu, máte být spokojeni a šťastní, že vám zbyla ještě jedna. V téhle fázi spokojenosti a štěstí, že ještě tu jednu nohu máte, se vám neuzavírá první čakra a fantomové bolesti vůbec nepřijdou. Protože jste spokojeni.

Vy jste totiž o tu původní nohu přišli v pesimismu, ale protože mnoho lidí se nepoučí... Napřed dělal hodně dlouho pesimismy, takže se mu uzavřela první čakra. A buď nějakou autonehodou, nebo i dlouhodobou nemocí, dejme tomu, která nastala, ta noha byla odňata. Tak ti lidé neumí po tak dlouhé době pesimismu být spokojeni, když tu nohu nemají, takže oni pokračují. Drtivá většina lidí, kteří by o tu nohu přišli, tak je ta noha bolí, přestože ji nemají.

A pozor, většinou pak dojde ještě i k amputaci druhé nohy, většinou to pokračuje, protože nejsou schopni nastartovat optimismus ani v této fázi. Ale když pak před vás někdo postaví to zrcadlo a chvíli pozorujete tu nohu a vy zjistíte, že ji nemáte, tam je taková berlička, uklidnění, že tam ta noha není a v tu chvíli, na krátký okamžik, tou berlí vy dostanete pocit úlevy. Ale pozor, takto se nedá žít. Moc dobře víte, že to je skutečně berle.

To je to, o čem ta žena mluví. I autopatie, prosím vás – vy můžete nemoci zlikvidovat jenom tím, že si je nezapíšete. Že se naučíte žít v pokoře. Jakmile podlehnu hmotné složce svého těla, která hodí odpor a přivlastní si ho, nepustí mě ta hmota do sebe. A tělo bolí. Tělo trpí. Žádnými jinými funkcemi, to jsou všechno dočasné věci. Tady se ještě bude sbírat spousta zkušeností z oblasti bílé magie. Už to není tak extrémní a silné, ta paní na to přijde, samozřejmě.

Tady jde o to, nevytvořit nemoc. Dále pak už se odpoutáte od hmotné složky a přítomnost božství, což vy víte, že neznamená časový bod, přítomnost znamená, že bod, který jste si vybrali v osudu, protože váš osud je tvořený jednotlivými body okamžiků, prožitků, které musíte prožít. Vy přijímáte ve stavu pokory, že se to tak děje a teprve tehdy hmota povolí a pustí vás do sebe. To je žití přítomnosti. Nemá to s časem nic společného. Má to společného s časem jenom to, že časoprostorová křivka dolezla do bodu božského vládnutí nad hmotou. To znamená nabrání všech zkušeností.

Tak, další otázka.

Moji milí, zajímalo by mě, jak vnímáte aktivity podobného druhu, kdy různé skupiny nebo jednotlivci jakože dělají pro Zemi nebo pro sebe. Je to hra egouše, který nás dělá důležitými, prospěšnými, jakože něco děláme, i když většina ze skupiny nebude mít žádné konkrétní vjemy a další bude mluvit o úžasných energiích? A pak se všichni rozejdou s pocitem dobře vykonané, důležité práce. Snad to popisují pochopitelně, o čem to celé je.

Ano, je to o egu, vy to víte. To je stav bílé magie, kdy se lidé sdružují a hromadně meditují a posílají jakoby v té představě, ten člověk si myslí, láskyplné energie. V dnešní

době už jim to nepracuje, už blokují svá těla a zapisují si stavy nemoci. Bílá magie je o pýše. O pýše, že já jsem lepší, než druzí, že druzí jsou tím pádem, to je druhá strana mince, horší než já. Že já něco umím.

Pak tam, samozřejmě, jsou také takové ty složky, jednotlivci, kdy i někteří z nich si vymýšlejí, protože potřebují před druhými vypadat lepší, váženější, úctyhodnější. Je to vždycky způsobeno zablokováním první čakry, kdy ten člověk si někde v životě prožil něco v odmítání.

Nedávno mě napsal jeden muž, který žije v cizině a ještě z té ciziny odjel na práci do jiné ciziny a říkal mi: „Ivo, já jsem obrovsky obyčejný a jednoduchý člověk. Nikdy jsem nic v životě ani moc nedokázal a už jsem se narodil do rodiny, která mi nedávala moc lásky, a bylo tam hodně kritiky a ta situace byla tak těžká. Vždycky jsem byl takové to odmítané dítě, které dělalo všechno úplně totálně blbě, než jak se po něm chtělo. A celý život jsem trpěl tou situací.“ Vidíte? Odpor, odporoval té situaci. Takže, samozřejmě, se mu to promítalo celým životem, ať potom v manželství a v rodičovství. A teď je v situaci, kdy je v cizině, dělá tam práci, topí tam pro veliký panelák nebo nějaký veliký dům... A on říkal: „I kdybych se rozkrájel, tak jednomu je vedro, druhému je zima, já se toho snad nikdy nezbavím. Už jsem se zbavil takových věcí, z těch vašich přednášek, ale co mi to má říct?“ Já říkám: „Bože můj, začalo to už ve vašem dětství, kdy situaci, která vám naznačovala, že jste špatný nebo horší, jste nepřijal. Tady neumíte respektovat názor druhého člověka. Proto se to opakuje. Jakmile vám přestane vadit ta situace, že každý z těch nájemníků – a jsou jich tam desítky... ne, vy víte moc dobře, že bůh je jediný, a jestliže Vy máte čisté svědomí, že topíte nejlíp, jak umíte, tak potom to ví každý bůh v jednotlivých lidech. Ale vy reagujete hmotou, odmítáte tuto situaci, a proto ten nad námi je tak láskyplný a milosrdný, že vás tohle chce naučit, ale je to stejné božství jako ve vás. Takže hmota těch lidí musí na vás útočit. Teprve tehdy, až vám to začne být JEDNO a budete respektovat názor každého jedince, to skončí.“ A on napsal: „Děkuji!“ A teďka asi sto vykřičníků přes několik linek.

Vy potřebujete pochopit ty věci. Jakékoliv vaše odmítání vám zaslepuje oči, a pak zjistíte, když to přijmete, že jste vlastně dělali stejné věci jako vaše okolí. V tom je princip. Protože když jste jedním jediným bohem ve skutečnosti, od počátku, co jste přišli na planetu, tak jste si všechno tvořili sami, abyste došli tohohle poznání. Stačí přestat.

A tady ta bílá magie je ještě stav, kdy ti lidé si myslí, že láska je něco, co se dá poslat.

A vrhneme se na pokračování, tady se objevilo pár dotazů z místa a až je zodpovím, tak budeme pokračovat na odpovídání dotazů ještě z facebookové skupiny...

Tak mi vytanula jedna věc, která se mi nedávno dostala do emailové schránky, týkalo se to čísel, protože jedno z těch čísel bylo 666 a já jsem si vzpomněla na ten dotaz...

Ano, číslo 6 je číslo satana.

Ale prosím vás, záměrně se k tomu vracím, vy už dneska víte, že to je číslo hmoty, že satan není špatný, takže je to také dobré číslo. Protože nedávno mi jedna žena napsala, že když to posuzuju jako číslo satana, takže to je asi špatné číslo. A že podle numerologie má úplně jiný význam. Tak vám to taky dovysvětluji, když se tady to číslo objevilo, zřejmě to má svůj důvod.

Také jsem vám vysvětlovala, že vlastně vás převádím z vědomí 3D do hmotného vědomí boha a právě číslo 6, šestá čakra, je tou hladinou, kdy jste potopení velice dlouhou dobu pod hmotou a teprve když se přes tuto hladinu s velkým prozkoušením hmotné složky neboli satana, dostanete, tak se šestá čakra otevře a vy můžete skutečně projít a jste svobodní.

Tak a teď se dostáváme k dalším dotazům.

Dobrý večer, v létě byly na Jablonecku kruhy v obilí, byla jste se tam podívat? Je tam nějaký vzkaz pro nás?

Já jsem se nebyla podívat tady, na tom Jablonecku, já jsem se kdysi, a teď to musím tak trochu odečítat, to bylo Petrušce asi deset let, s Haničkou, takže to je takových dvacet let zpátky. Byly kruhy v obilí vedle Teplic, když se najíždí mezi Teplicemi na dálnici do Ústí a bylo to moc hezké.

Prosím vás, tohle se vytváří, to je takzvaná komunikace mezi hmotnými složkami. Co tím míním? Vy moc dobře víte, že hmota je obalená ve 3D, je to každá planeta. Každá planeta, která obalila ducha, má ve svém DNA vývoj své hmoty a vytváří se tam podle toho DNA různé bytosti, podle toho, jak to bylo v plánu při původním výdechu boha, neboli vás samotných, když jste si to vymysleli, protože každý z vás si to vymyslel. Jste jednotnou složkou.

Podívejte se na lidské tělo. Vědomí člověka, původní, je božské a každá buňka, ať by se narodila v jakýkoliv čas, od narození a pak umřela, v jakémkoliv orgánu – už toto všechno je nastavené ve vašem těle při vzniku, to znamená při oplodnění vajíčka spermií. To samé se děje při vzniku vesmíru.

Při vzniku celého vesmíru je současně přítomné celé vědomí, které je také božské, vyšší. Protože vy jste byli všichni vytvořeni podle obrazu božího. Všechno, co se tady děje, se děje podle stejných principů. Odtud pramení slova „Poznej sám sebe a poznáš celý vesmír“. Poznáš boha.

Všechny složky jsou přítomny, ale vy se přes tu hmotnou složku musíte prodrat přes jednotlivé dimenze do vyšších. V těch nejvyšších už hmota není, už má takové vlastnosti, že jste úplně osvobozeni. Napřed jste její vazalové a to dobrovolně, protože si potřebujete prožít zkušenosti. Nikomu z vás by se nelíbilo, kdyby se nic nedělo a jenom byste trčeli eony času v takzvaném nicnedělání. Protože pro vás by to byl stav strnulosti a bůh je neustálá změna. A tu změnu jste potřebovali prožívat.

Ale i vaše buňky v těle mají nastaveno, kdy vstupují a kdy vystupují, které zaniknou, které naopak ne a které se distribuuji ve vyšší fáze, neboli zmutují, a potřebují dělat zase jiné věci, protože přišel jiný čas k tomu, aby se dělo něco jiného a protože teď, v

této době, se změnila hmota vašeho těla a má jiné podmínky a máme jiné fyzikální podmínky. Vaše těla reagují jinak a potřebují jiné věci, aby došlo k obrovskému boomeru vývoje, které v 5. dimenzi nastávají.

Proto vidíte ve vědě, na kolik se přichází věcí. Nešlo dříve na to přijít. Kdyby se přišlo na spoustu věcí dřív, už byste neexistovali. Nastala by destrukce, protože DNA má vymyšlený celý plán.

Spousta lidí, kteří se pohybují ještě ve 3D systému, si myslí, že v tomto 3D systému mají svoji vůli proto, aby zachránili třeba nějaký druh od vyhynutí. Zkuste si představit, jestliže pro nějaký druh nejsou podmínky, ať je to výživa, ať je to teplota, ať je to vlhkost, jakákoliv varianta v prostředí nevyhovuje tomu tvorovi, on ve svém DNA skutečně má předurčený zánik, ale zároveň k jeho záchraně se využije i vyučování jisté třídy ve vývoji člověka.

Ve 3D světě ale jednotlivé planety nereagují, oni jsou uzavřené. Uvědomte si, ve 3D světě propadáte takovým odporům, že se perete. Vždyť se ta planeta, ti jednotlivci se perou sami mezi sebou. Dovedete si představit, co by se dělo mezi jednotlivými planetami? Tudíž jste neměli možnost se odpoutat. „Jak lvové bijeme o mříže...“ To bychom si skutečně namlátili i s těmi dalšími planetami a to zkrátka nejde. A proto jsme skutečně vězni na této planetě. Že se říkalo, kolik bychom potřebovali paliva, než bychom doletěli vůbec někam strašně krátce. Ano, všechny tyto věci, ať z fyzikálního světa nebo chemického, z jakéhokoliv, z biologického, jste se nemohli dozvědět dříve.

Teď, protože se chystá zkrat, křeč hmoty, se tohle očistí a v 5D jednotlivé planety už mohou mezi sebou komunikovat. A ty kruhy v obilí, prosím vás, jsou komunikačním způsobem od planet, které nás očekávají. V 5D světě se pohybuje spousta planet, které tam byly už dávno před námi, ale tady je zvykem si pomáhat.

Už v současné době tady existuje u nás na planetě i mimozemská civilizace, o které drtivá většina lidí neví. Některé vlády už o tom také ví. Existují utajené informace, dokonce už i spolupráce, ale jenom do jisté míry, do jisté úrovně. Některé informace budou i jedinci dostávat tzv. utajeně, třeba vědci, kteří nebudou ještě vidět hmotu druhých mimozemských civilizací, ale mimosmyslově jim bude pomáháno ve vývoji, zkrátka toho člověka to napadne. Bude využíváno jedinců, u nichž bude snadné dostat se jim do vědomí, a budou to lidé, o kterých bude vědět ten vyšší civilizační přicházející, že ten člověk toho nezneužije a nevyužije toho ve svůj vlastní prospěch.

Takže je to vlastně takový vzkaz. Většinou je to zakódováno přes matematické a fyzikální zákony, které jsou univerzální a budou tomu vždycky rozumět jedinci, kteří k tomu budou mít přístup. Drtivá většina lidí bude žít s otazníky. Ono je to takové hezké vidět nějakou záhadu jako, ty, je to krásný pocit, protože opravdu je to dokonalost. Já jsem se po tom procházela, tenkrát, před těmi dvaceti lety, bylo to velmi příjemné. Musíme si počkat.

Bylo lidské tělo jako hmota speciálně vymyšleno a patrně během tisíciletí díky božím zásahům upravováno a rozvíjeno jako schránka pro duši jen k tomuto účelu? Proč tak komplikovaně?

Tady to vidíte hodně komplikovaně. Vysvětlovala jsem vám, že při vzniku vesmíru jste už tady každý z vás byl přítomen jako základní duch. Vývoj celého organismu jednotlivé bytosti, to znamená toho vesmíru, ve kterém my žijeme, protože i ten celý náš vesmír, prosím vás, je jenom buňkou většího systému. Proto všichni zasvěcenci věděli, že nemá smysl říkat od kdy do kdy, kdy to začalo. Nemá to začátek ani konec, toho byste se nikdy nemohli lidským vědomím dopídit.

Tady jde o to, že jako božství žijete a musí se něco dít, než se zase stanete univerzálním duchem. K tomu dospějete až po průchodu všech dimenzí, což trvá velice dlouho. A pak, jako buňka, jako vesmír zase budete diferencovaní ve vyšším stádiu a budete se rodit do vyšších vrstev vesmíru. Je to nekonečný proces. Nemá smysl při tom, když my sami máme jenom mozek, o tom přemýšlet. Je to krásnou záležitostí. Dokud ještě se na to člověk bude dívat s jakýmkoliv despektem, s jakýmkoliv pocitem jakoby zbytečnosti anebo marnosti, tak je to ještě charakterizováno z těch vyšších hladin jako odpor.

Jsou lidé, kteří mi píší: „To jsem byl ale vůl, že jsem si to vymyslel.“ Ano, já budu pevně věřit, že ten člověk to myslí z legrace, protože kdyby to tak nemyslel, tak to bude jeho odporem, což ho činí hmotou. Nepřemýšlejte o tom, je to zbytečné o spoustě věcí přemýšlet. Myšlenky jsou ega, hmoty, a naše hmota ještě není tak vyspělá. Teprve přecházíte do vědomí boha. A všichni sami o sobě víte, kolik těch odporů ještě v sobě nosíte a k čemu. Takže je zbytečné hledat odpovědi na otázky, které vám tady v této rovině ani nemůže, ani nesmí nikdo říct. Tak. A teď jdeme na otázky další.

Z facebooku.

Prosím Vás, mohli by ste mi poradit, prečo mám bradavicu na palci ľavej ruky a maličká bradavica sa mi začína tvoriť aj na ukazováku (tiež ľavá ruka) ... mám ich už asi rok. Som momentálne spokojná, prijímam všetko (snažím sa no) ... čo by som tak mohla v sebe "upratať", aby to zmizlo? Prajem vám krásny deň.

Víte, lidské tělo je dokonalé a ubrání se veškerým věcem, když jste v harmonii. Jsou lidé, kteří třeba v sobě nosí léta borelii, ale nikdy se jim ta borelie neprojeví, protože oni neudělali odpor. Jsou v harmonii. Žijí to, co se dá žít, berou život takový, jaký je. Kdyby ten samý člověk udělal někde odpor, tím se sníží obranyschopnost v té části těla, která náleží příslušné čakře. A pak skutečně ten člověk někde v té oblasti prožije nějaký zdravotní zádrhel.

Také bradavice jsou onemocnění „nákazové“ a můžete si je skutečně někde i chytit, třeba když se budete sprchovat v nějakých zařízeních, která jsou veřejná, třeba v nějakých lázních a budete méně odolní. Ale také nikdy nic nemusíte chytit, protože když budete v pohodě, tak se ubráníte. O tom jsou všechny věci ve vašem osudu. Ať se to týká různých infekčních onemocnění, třeba žloutenky nebo pozor, i encefalitid.

Všechny ty nemoci máte nastavené v osudu, protože je předpoklad ten, že zareagujete v jakékoliv situaci, jak zareagujete. Pokud se to týká u tady té paní konkrétně v levé straně těla, tak vy moc dobře víte už, že se to týká hmotné složky. To znamená, že tam byl nějaký odsudek, že je něco špatné a na té ruce, eventuálně, když by to byla ruka, tak v levé straně jsou lítosti do hmoty a jsou tam odpory v této oblasti vytvořené.

Tam je zkrátka snížená obranyschopnost těla a to tělo se vlastně neumí ubránit od těch věcí. Ale protože my jsme všichni hmotou, do jisté doby, tak si všechny tyto věci musíte prožít. Komplexní je, když si potom nepřipadáte špatní, přijmete tuhle platbu takovou, jaká je a taky si pamatujte, že všechny platby jsou z minulosti. Čas, který se posunuje – dneska, když budu spokojený, tak ještě budu pořád sklízet závoje. Když bych třeba sahala na nějakého člověka, který ke mně přijde a požádá mě o to, tak u někoho vidím blokaci, u někoho vidím jen takový šedý závoj. Tam už je třeba zapláceno, dožívá nějaká platba. Můžou to být třeba i jenom stavy, o kterých vy nevíte ještě, že jsou emocí. Anebo nemusí to být nemoc, jenom takový uzávěr v těle, kdy vy se cítíte divně. Takové to „uch“. Nejste v tom těle jako v krásném domově, je tam neútulno.

Stačí, když to přijmete, jenom to pozorujete, nepodlehnete žádnému dalšímu odporu, abyste neposílili pozici těla. Když projdete obdobím, kdy budete fakt unavení, vyčerpaní, nebudete bédovat, pomalu se bude všechno narovnávat. A pomalu, krok za krokem, vás bude ta vaše hmota vypouštět do jiného vědomí. Jakmile někdo udělá při platbě, jakékoliv, další odpor, nedostanete se ven z hmotné složky, nebo jste si zase přidali hmotu a její sílu, která vás strhává do pozice nevědomí a musí se někde zase opakovat.

Pol roka som posielala životopisy, hľadám prácu. Ivanku nepočúvam dlho, asi dva mesiace, ale úplne všetko som pochopila, súhlasím plne so všetkým, takže som to hneď začala aj aplikovať do praxe. Samozrejme, že nie vždycky úspešne. Ešte sa mám čo učiť, ale prejdem k veci. Pol roka sa nič nedialo, potom, ako počúvam Ivanku, som posielala životopisy trom firmám. Z každej jednej ma pozvali na pohovor. Hneď na prvom, na ktorom som bola, ma aj prijali. Z jedného čakám výsledky do týždňa a tretí ma ešte čaká v pondelok. Vec je ale taká, že to miesto, ktoré som dostala, je niečo, čo som nikdy predtým nerobila a ešte k tomu je to aj dosť vysoká manažérska pozícia, takže namiesto radosti z novej práce mám obavy, či to zvládnem. A normálne rozmýšľam, že tu ponuku odmietnem. Bol by to odpor? Prišlo mi to, tak to znamená, že je to pre mňa a mám ísť do toho?

Správné by bylo, když vím, že na to nemám, se toho vzdát. Ale to přece už všichni víte, vidím, jak tady pokyvujete. Výborně, ano, výborně. Ano, to je také.

Ale pozor, vy můžete kdykoliv říct „ne“ pusou. Vy máte někdy pocity, že odpor je, když to nechci. Hele, odpor je poryv těla v negativní emoci. Vy kdykoliv můžete komukoliv na všechno říct ne, je to vaše právo.

Lidé, kteří by prožívali ještě odporové stavy, třeba bílí mágové, ti budou chtít být tak pozitivní, že to nebudou chtít přiznat. Za každou cenu budou chtít být dobří. Ale vy musíte přijmout i to, že jako dobrý před tím světem nebudete vypadat. To je jedna z nejtěžších zkoušek, která existuje. Vypadat jako darebák před ostatním světem. Já si myslím, Dane, ty jsi teď posílal „Ulitu“, víš? Já jsem tam vyprávěla o té jedné paní, která mi napsala, jak se zachovala ke svému bratrovi a zachovala se naprosto správně. Slyšeli jste to tedy? Ještě ne? Slyšeli, že jo? Tak. Ještě ne. A posloucháte? Takže „Ulitu“, tu si poslechněte, ať se neopakuju, ale je to krásný příběh toho ... já to jenom v kostce zkrátím, tam si to poslechněte celé.

Ta žena zdělila domeček a její bratr, zkrátka, jí ty peníze nechtěl správně dát a udělal to tak, aby to přišlo na jeho účet. Ale ona mě poslouchá už dlouho, zachovala klid, přesto šla do té banky a zjistila, že on zapomněl – on totiž jí tam zařídil, aby nemohla na účet, ale zapomněl, že ona má podpisové právo na internet banking. Takže ona se tam dopajdala, s nohou, že tou dobu marodila, a z toho účtu si poslala ty peníze, velikou sumu, kterou potřebovala, 75000, na svůj účet. Zbytek nechala jemu. A on den předtím jí volal a přiznal se jí, že má život na hovno a že jí ty peníze nedá. Ale tam nebyl odsudek vůči bratrovi, tam bylo přijetí toho, co udělal, proto on i zapomněl, to nadjá – vidíte, jak je to dokonale udělaný? – že jí vlastně to podpisové právo dal. A teď ona měla sama, chudinka, problém.

Vy moc dobře víte, kdo jste mi psali, že neodpovídám moc často, zkrátka nestíhám. A když se třeba dostanu i k dopisu, třeba za tři měsíce, a už to dávno, ta doba, kterou ten člověk potřeboval, už prošla, tak už to dávno vyhazuju, to nemá smysl.

Ale téhle paní jsem věděla, že odpovím hned, protože ona mi poslala ten dopis dvě hodiny potom, co přišla z té banky. Jestli tedy, asi mi to neodsouhlasíte, já jsem jí napsala: „Naopak, absolutně souhlasím. Vy totiž té druhé hmotě nesmíte dovolit, pokud na to máte, ten přístup. Nesmíte mu dovolit, aby sám sobě ublížil. Musí tam být pokora, toho přijetí.“ To ona dodržela, byla úžasná. A ona říkala: „Ale on tak v té bance strašně křičel a dělal jim tam peklo, že to tak nenechá, jak to, že oni jí to dovolili.“ Jenže ona tam to podpisové právo měla, takže on nemůže ani na ty bankovní úředníky.

Toto je všechno připravené. Všechno. Takže vidíte, že zdánlivě, před těmi bankovními úředníky možná ten bratr se snažil udělat z ní tu, která byla ta ošklivá, ta negativní – to vám může být úplně jedno. Vy, když máte čisté svědomí, tak vaše božství je v každém druhém, ten bůh to zkrátka ví a jenom před ním, tedy sama před sebou, protože vy jste celým bohem pod planetou, jste zodpovědní za své činy.

Len tak nahlas rozmýšľam, otázka pre Ivanku, ako to bude, keď budeme v 5D? Budeme mať rodinku, deti, chlapa? A ak budeme milovať všetkých, tak môžem mať aj každého? A nikomu to nebude vadit? Sorry, nemám odpočúvané všetko, vždy zaspím ...

Ano, to říkají, že jsem jako uspávačka

... možno tam niekde odpoveď už je, smejem sa, no a ak sa nebudeme milovať, mať chlapa, nejaký sex, styk, tak ma tam, Ivanko, ani za žiadneho Boha nedostaneš. Jolka

Báječná holka. No, je sranda. No a jsme u toho, o čem jsme mluvili tady na chodbě, že jo? Ano. Vy teď začínáte chápat, že sexualita patří hmotě. Ano, když žijeme ve hmotě jako duch, tak využíváme sexualitu proto, abychom se rozmnožovali v hmotných tělech. Aby tady někdo zůstal. Abychom tady nevymřeli. A aby ten vývoj pokračoval, aby to DNA vlastně šlo taky naplánované. Ale láska, co jste si užili spoustu miliónů let, je pouze stav bez odporu, abyste našli své vlastní božství.

A teď je tady najednou úplně jiná rovina. 3D svět vlastní svoji hmotu a hmotu druhých lidí a je mu strašně dobře, když spolu tu sexualitu mají, protože je tady hodně pesimistických odporů v různých fázích jejich života. Takže, když je jim takto aspoň chvíli dobře, tak oni si dělají dobře velmi často, že jo? Takže sexualita je tady využívána jako taková odpočinková pozice při té šílenosti, co se tady děje, že jo?

A teď si představte, že vám najednou bude furt dobře. Furt vevnitř budete mít takový to malý vyvrcholení, trvající do aleluja. Už budete přijímat všechno, to znamená i v partnerství to bude fajn. Vy si jenom vyberete jemnohmotnou složku svého vlastního božství, se kterou budete žít. Ale stav lásky ke všem bude stejný, neboť víte, že stejné božství je ve všech druhých lidech. Tehdy už není žádný proces žárlivosti, pozic odporujících. Tady už je to na té domluvě, kdy opravdu se vám dobře žije s tím kterým partnerem.

Sex bude vypadat úplně jinak. Budete se sice spojovat, ale bez stavu vyvrcholení a nebude to pro vás problémem, tím si nebudete ubírat energii. A budete tu energii, která dosud byla vypouštěna, promiňte mi to, budete věnovat něčemu jinému.

Budete malovat, budete tvořit, stavět, budete mít obrovskou energii i pro vymýšlení nových věcí. Budou vám přicházet nové nápady. Moc dobře víte, že jsem vysvětlovala, že vaše sexuální energie je o oktávu nižší než vaše duchovní, ve třetím oku, tudy se dostáváte směrem nahoru. Takže budete prožívat tyhle věci úplně jinak. Tehdy muž, který bude milovat svoji ženu a žena svého muže, na sebe nemohou žárlit. Všichni ostatní pro ně budou bratři, sestry. A pokud by skončilo vyučování mezi jednotlivci, úplně v klidu a v míru, pokud obě strany budou souhlasit, se rozejdou a budou pokračovat třeba i s jinými partnery. Neboť nebudete dělit své děti na moje a jejich DNA. Tady už budete vědět, že veškeré DNA je jedno jednotné, takže to jsou naše děti.

Nedávno mně psala žena, díky tomu, že se má narodit ta malá holčička, protože teď když víte, že přicházíte pomalu do dualitního stavu, to znamená z dualitního stavu do jednotného stavu, to znamená do dvojnosti, tak hodně žen mělo najednou vize, že se jim narodí to dítě. Ano, je to pravda, ale pozor, tady není pozice „já“, ale je to pozice „my“.

Nám se narodí nový informátor, který přijde. A pozor, kdyby si to ta žena přivlastnila svým vlastním vědomím, tak už jí se určitě nenarodí, protože by si přitahovala hmotu k sobě. Narodí se ženě, která bude absolutně nestranná a bude jí lhostejné, jestli se jí

narodí nebo nenarodí. Protože ví, že stejně to dítě jí patřit nebude, je to pouze pozice v uvozovkách kanálu, kterým bude proudit nová informovanost do 5D systému.

Naše vlastní božství zaručuje vždycky, že v této době přichází nové úkoly, tak jako zaručilo narození Krista. A před ním následných přenašečů. Ale v pozici 3D, to lidi ještě obdivovali, vzhlíželi, protože 3D systém to vyžaduje. Že považujete někoho odděleného za lepšího, vyššího, úspěšnějšího, ale tak to není.

Tady vidíte, že se zase budete učit vyšší třídu svého bytí. A bude to trvat ještě hodně dlouho. V každé další, vyšší dimenzi, dostanete další úkoly, takže se nemusíte dlouhosáhle pít po tom, kam to půjde, až kam, co budeme dělat, ne. To se dozvíte vždycky v pravý čas. Nevykukujte moc z těl dopředu, je to zbytečné. Váš úkol vždycky budete vědět přesně v čas, který budete potřebovat vědět. Tak. Jolka je super.

Myslela jsem si, že mám v životě vodítka. Dělam takovou věc, když se mám rozhodnout, tak se vždycky zaměřím, jak se cítím a pokud něco cítím v těle jako nepříjemné, tak se rozhodnu od toho jít pryč. Teď ale otázka: Když jsou to pocity těla, je to ego? Takže spíš bych měla přijmout i to, co je mi nepříjemné. Ale to bych si zase zadělala na odpor. Kdyby se vám někomu chtělo toto okomentovat, budu ráda, nějak se do toho zamotávám.

Tak, když už budete velmi citliví, už budete pod šestou čakrou – já jsem vám to kdysi vyprávěla, to nebyl úmysl vědět něco dopředu, protože bílí mágové a černí mágové neví, že odečítají program DNA a oni to považují za intuici. Že najednou ví, že něco zahlédli, to znamená, že jsou varováni. Jestliže jsou varováni a vyhnou se tomu, jsou v prdeli, protože udělali odpor. Teprve tehdy jste čistí a žijete v pokoře, kdy to zahlédnete, co bude a skutečně, děje se to tak, jak ta paní to říká.

Já jsem třeba jako mladá holka chodila, šestnáctiletá, na brigádu do Kavalírských skláren v Teplicích. To bylo směrem u Bystřan. A chodila jsem hodinu v noci, protože poslední autobus odjížděl kolem desáté hodiny a to my jsme končili směnu, píchačka nás nepustila dřív. Takže já jsem šla po tom přes hodinu, asi hodinu a čtvrt, pěšky přes celé Teplice a zkracovala jsem si cestu přes zámeckou zahradu. A v té zámecké zahradě, tam se přepadávalo i ve dne, natož v noci. Ale já jsem vždycky takovým nějakým smyslem – já jsem se zastavila před tou zahradou, abych si byla jistá, že zbytečně fanaticky neriskuju, a pak jsem najednou cítila takové uvolnění, takový mír a klid přišel. Takže mně bylo jasné, že se mi nic nestane. Také jsme tam tenkrát zažila zvláštní věc, a to bylo hned napoprvé, kdy najednou na té křižovatce, tam se tak kříží ty procházkové cesty, kdy jsem chtěla odbočit doleva, ono to nešlo, tam zkrátka byla neviditelná brána, já jsem do ní narážela a teď mi bušilo srdce, já jsem si říkala „co se děje, já jsem se asi zbláznila, třeba to nepůjde ani dopředu, co budu dělat?“, ale ono to dopředu šlo. A tenkrát hned napoprvé mi došlo, že je ve mně něco, co mě chrání. Aniž bych já to potřebovala ve smyslu Ivy, oddělené jednotky. Ano.

Nebo třeba jsem seděla a jen tak bezmyšlenkovitě jsem si říkala „co bude třeba za rok, za dva?“ a teď přišel takový šílený stín, já jsem si říkala „uaaa, co se bude dít?“. Tak jsem skočila zpátky a říkám si „no, je to tam, je to přede mnou, cesta jinudy nevede“.

Teprve tehdy, kdy uvidíte nějakou dramatickou událost a půjdete do ní, jste v pokoře.

Když mi zemřel tatínek, tak jsem vezla maminku tenkrát na ten tomograf a při tom, jak jsem jí usazovala v autě, tak jsem zahlédla, že nabouráme. A teď jsem věděla „já to mamince nemůžu říct, nikam nejedeme, budeme bourat, no ... maminka by na mě koukala jak na blba ... no co, já si to nemůžu dovolit, tak když nabourat, tak nabourat, a jedeme“. A šla jsem do toho. A v tu ránu, jak jsem to přijala, jsem věděla, že se nám nic nestane. Že to má svůj dobrý důvod. Ano, mělo to svůj dobrý důvod, protože mi otevřeli zámky, které jsem měla na páteři.

Padla, ona asi padla. Tak jo. A chcete ještě další hodinu potom? Nebo už jedete domů? Nebo, jo? Jedete domů nebo ne? Tak ještě hodinu? Tak ještě můžeme? Tak teď si dejte zase čtvrt hodiny přestávku, a pak si dáme ještě jednu hodinu, jo? Tak jo.

Můžeme pokračovat? Já jsem se teď dozvěděla, že personál už chce jít také domů. Uvidíme, jestli vydrží hodinu, když by byli nervózní, tak bychom možná byli dál.

Předkládám vám, milí, k diskuzi jedno moje zacyklení. Na jedné straně absolutní přijetí toho, co je. Na jedné straně „tak jo“ – jak Ivanka říkala „všechno mu egonovi / satánkovi / myslí odkývejte, já to teda беру“ – a na druhé straně pokyn „lehni!“, případně „neser mě“. Tedy vlastně mému egouškovi líp vyhovuje „tak jo“. Z pokynu „lehni“ necítím to přijetí toho, co právě je. Tedy pokory. A ještě mi tam vnucuje, že je to stejně na prd. Že je to, co je, bez pokynů, který stejně vlastně zase z ega, i když to, co dělá ego, je stejně přesně naplánováno nadjá, tedy boží vůlí. Takhle my se tady kolektivně častujeme celé dny. Tak jak to máte vy?

Tak pozor. „Tak jo“ je dlouhodobé. Dlouhodobé, pozor, v procesu hladiny siddhis, když už znáte to info, které přichází. To znamená, když jste v pozici brány neboli čtvrté dimenze. Tím vlastně dokážete to své ego zkrocovat, ale ono ještě pořád vystrkuje růžky a neposlouchá vás.

Jsou lidé, kteří si stěžují, že je to úmorné. Je to opravdu úmorné, on si kecá od rána do večera a už jste pak z toho nešťastní. Zkuste si vzpomenout, kdy jste třeba léta byli nervózní před nějakým člověkem. Zkrátka ten člověk, když přijde, vás rozčiluje. Nikdo jiný vám to nedělá, jenom tento jediný člověk. A pozor, pak už to otáčíte proti sobě, protože si myslíte, že jste to tělo a že jste nějakí špatní, protože ... a už nechcete, už jste celí umořeni, unavuje vás to.

Takto já jsem kdysi dávno byla prozkoušená obrovsky. Protože, víte, když je to směrem do minulosti a naučíte se už odpouštět a všechny ty minulostní věci, co se vám kdy staly, třeba i před pěti minutami a projdete je bez nějakého odmítání, pak si vás převezme ta hladina nadjá a dá vám, ve spolupráci s egem určité informace. A teď pozor, ukáže vám jakoby, co bude, abyste se toho nebáli nebo se nadměrně těšili, to taky je ego. Už chcete být tam a ne tady – „kurva noha, už chci být tam v tom jiným

městě a s jiným člověkem“. Jo? Ne, ne, ne, ne. A jednou z takových informací bylo – a pozor, to teda byla výhra, to vám můžu říct, to bylo šílený – kdy mi nadjá sdělilo, že moje maminka bude žít velmi krátce. A teď jsem musela rozeznat, co je moje, jako boha a co je ega. Kdykoliv moje maminka měla jakýkoliv poryv, nějaký zdravotní, tak už jsem vyhlížela, jak už, co se bude dít. A teď, samozřejmě, bylo připraveno, že když bude nějaký skutečně vážný zdravotní poryv, vy se do toho nesmíte vsunout svým vědomím. Vůbec. Absolutně. To si musíte udržet od těla. A to je obrovský trening. Já si pamatuju, v roce 2002, když maminka dostala mrtvici, přestože tu informaci, že dlouho žít nebude, jsem měla, tak vši silou Ivy, jako nástrojem, jsme trénovaly. Já jsem se o ni starala, přestože to ego furt tam strkalo, že už bude končit a tyto věci, to musíte přehlížet. Jakmile byste se toho chytili a teď byste třeba „aha, tak když ona nemá žít, tak už to nemá smysl, abych se o ní postarala“ ... Ne. Tam je nastavené přesně to, abyste udrželi pozici toho čistého svědomí neboli vašeho nadjá. A to je pro některé lidi strašně těžké.

Teď dávali nádherný seriál, maminka na něj moc ráda kouká a mně se to taky moc líbilo, tu „První republiku“. Zkuste si vzpomenout na tu mladou ženu, která původně byla zamilovaná do toho hlavního hrdiny, toho Vladimíra. A teď volila mezi tím svým mužem a tím jeho bratrem. A přece jenom se vždycky nepřikláníla na tu stranu, že by chtěla toho Vladimíra, ne toho Jaroslava, protože ten Vladimír byl úžasně čisté stvoření a ne ne ne a to je ono. U té ženy to nebylo ještě čisté. Správné je vlastně stát při tom muži, při dětech a netlačít rozhodováním, svým vlastním, jako jednotky člověka, ty věci tím směrem, kterým by mi to vyhovovalo. To je upřednostňování. A tady už ten člověk jedná v poryvu egoismu. Ne, v tomto životě zkrátka já si to nedovolím, protože bych rozbila celou rodinu. A z tohoto si takto nabíráte takovéto těžké osudy, kdy jste opravdu ve velice těžké životní situaci vsunuti do takového rozhodování, kdy musíte prokázat, kdo jste. Jestli bůh anebo ještě hmota. A to je velice těžké rozhodnout.

V oblasti, kdy už jste tak čistí, že se skutečně dovedete vzdát všeho, pak už můžete skutečně tomu tělu velet. Ale pak už to tělo stejně je jak beránek. Už nemusíte na něj křičet. Máte ho rádi, milujete ho, protože víte, že v něm bydlíte jako v domečku, je to vaše milé zvířátko. Je vám v něm dobře, protože v něm nejsou žádné nečistoty.

Nedávno mně psala Štěpánka: Ivanko, když vím o svých temných stránkách ještě, smím se ponořit do toho těla a teď je zjistit a teď je vyčistit?

Jestliže už jste v rovině, kdy jste viděli své vlastní vědomí, které se ponořilo do těla, tak ano. Jinak ještě ne. Protože jestliže toto je můj dům, je to hmota, ve které žiju, strašně dlouho, tak za celou tu dobu v tom domě, co jsem tam žila, jsem si tam nastřádala odpadky, nečistoty. Je to špína, která ... Vezměte si, když žijete dlouho v bytě, tak skutečně máte plné šuplíky, ono to napovrch vypadá, že uklizeno máte, ale je tam spousta věcí, které už ani nikdy potřebovat nebudete a ony tam překáží. Není záhodno opovrhovat těmito věcmi, protože ony nám sloužily v době, kdy jsme je používali, takže bez výčitek svědomí si uklidit. Tehdy už to jde. Poděkovat té hmotě, že vám sloužila takovou dobu, poděkovat i těm nečistotám, protože díky nim vy jste pochopili, kdo jste. Tehdy už ale víte, jaká je praxe toho, co dělat, abyste zůstali čistí. A tehdy už ten dům

skutečně neznečistíte, protože už tam budete mít vždycky světlo a bude vám jasné, čím se dům znečišťuje. A čím ne. A tehdy už skutečně nemusíte...

Zjistili jste, že za ty dlouhé čtyři roky, které k vám mluvím, se pomalu ty informace měnily, tak, jak jste vystupovali z té hmoty, protože vždycky je všechno trošku jinak?

Dneska zrovna jsem vysvětlovala, a i minulý týden, když jsem mluvila s lidmi, že třeba nikdy od té doby, co jsem se narodila, jsem nepotřebovala studovat žádné mystické symboly, protože nikdy mě to nezajímalo. Když už to máte v sobě, už víte, co všechno znamená, ale pozor, já je vidím jinak. Třeba helmici s křídly, které jsou, z pohledu, když je to nad vámi ještě, když jste tím ještě nepošli, tak vás skutečně táhne a pomáhá vám, ta okřídlená mysl, kdy ty informace k vám tečou skutečně shůry. Ale pravda z 5. dimenze už je jiná, už jí vidíte pod sebou, už ji nepotřebujete, už to žijete. Pravdou je, že mysl patří hmotě. Až stav bez mysli, kdy intuitivně jenom víte, že „nedovolím tělu ublížit komukoliv a sám se radši obětuji a kývnu na to, že já jsem ten poslední a vezmu to na sebe“, vás přivede do situace, kdy nebude muset dojít k té tragédii, kterou jste rádi přijali a očekávali jste. Už jenom proto, že ji neodmítáte. Vše je pro vás přirozené a není to žádnou tragédií. A tehdy jste bohem, neboť neublížili jste ani světu, ani sobě. A tehdy všechno zmizí.

Takže vidíte, že pohled z jakéhokoliv vývojového bodu je vždy úplně jiný. A je to osvobozující. Jakmile přijmete pokoru ve svém životě, krok za krokem, bude se vám do hlavy nalévat spousty věcí, o kterých jste ani neměli... Bude to úplně samo, aniž byste po nich museli pátrat, aniž byste museli hledat. Budou přicházet úplně samy, neboť vy máte v sobě úplně všechno.

Člověk, který by ještě rozhodoval o tom, co a kam a komu dát, komu nedat, co udělat a neudělat, ten ještě prožívá odpory hmotného světa, aby někomu neublížil. Vědomě se dělá složkou, která by mohla ublížit a ten ještě nedostane do té hlavy celé info. Ale jakmile zkrotíte své tělo, už to máte na věky.

Krásné pondělní ráno všem. Děkuji, že jste. Moc mi pomáhá mít prostor pro sdílení vnitřních procesů. S manželem jsme se dohodli na rozchodu a manžel se odstěhoval a já byla zpočátku nadšená, protože jsem měla pocit svobody, nádechu. Konečně žádné vysvětlování, dohadování. Dokonce naši dva kluci se hodně zklidnili a začali být zase usměvaví. No jo, ale teď, po nějakém čase mluvíme o detailech rozchodu, jako co dům, co kamarádi, kteří nás stále ještě zvou na oslavy atd., a mně v tom najednou vůbec není dobře a půlka říká „vrať se“ a druhá „to je život a je to dobře“. Jsme hodně rozdílní, a tak se denně přemlouvám a diskutuju sama se sebou. Dost mě to překvapilo a zarazilo. Je to strach ega? Nebo jsme to uspěchali? Nebo je to ještě jinak? Možná jsem v tom až moc a něco nevidím. Pokud vás něco napadne, těším se a děkuji.

Víte, veškeré rozhodnutí je nastavené vždycky dopředu. Ať si potom myslíte, že jste se unáhli nebo ne, všechno je proto, abyste získali zkušenost. Že to třeba mohlo jít i nějak jinak, ale každopádně jakkoliv se rozhodujete, je to vždycky pro vás dobře,

protože výtěžek je pro vás zkušenost, na to nezapomeňte. A jestli je třeba malá šance vrátit se ještě někde do nějakých vod, stejně nebudou nikdy ty samé, budou trochu poučené a umožní vám to v klidu nitra něco si vyřešit, anebo si aspoň ověřit, že skutečně jste udělali všechno, tak to záleží zase jenom na vás, jak to cítíte vy.

Všechno se dá, věřte mi, přežít. Vy jste žili tolik životů, měli jste tolik partnerů, tolik situací, tolik dětí, to si nedovedete vůbec představit. Co je to v jednom životě?

Přesto se vždycky vracíte do vod, kde jste udělali nějaké odpory. Ono vůbec o nic nejde, když se prožívá život tak, jak má, bez stavu odporu. Ale v tu dobu to musíte vyřešit tak, abyste věděli, že jste se jenom rozhodli a předtím udělali vše potřebné pro to, abyste vyšli s čistým svědomím. Co nejčistším dokážete vyjít. Ale to už musí vědět každý sám za sebe.

Hezké ranko, milé buňky. Aduš píše o emocích a euforii, souhlasím s tím, že negativní emoce je třeba změnit v přijetí. Neodporovat, tím se učíme a vyklidíme. Taky na tom stále pracuju a díky Bohu se mi to úspěšně daří a dalo mi to opravdu klid a mír do mé dušičky. Nicméně si myslím, že radostné emoce, euforie, například při hokeji nebo když jdu do hor, vidím před sebou svou milovanou Lysou, sedím pod kopcem a svítí slunce a jsem šťastná a to je pro mě pozitivní euforie. Taky tady byla diskuze o šťastných slzách, to je přece taky pozitivní euforie a všechno to vychází ze srdce. Takže za sebe říkám, miluju pozitivní emoce. Nehodlám se jich vzdát, přijímám je a je mi krásně. Jen tak chodit a bloumat bez někdy radostné euforie, mi přijde, že pak budu zombie, co vy na to?

Tahle paní Renata nemohla slyšet všechny věci, které jsem řekla, protože vy už víte anebo třeba nevíte a teď se to dozvíte, že hmota je charakterizovaná odpory neboli negativními emocemi a hmota je dělá sama. Takže pracovat na tom, abych umlčel negativní emoce je nesmysl. Všechno má svůj čas, než to samo chcípne. Když na tom pracuju vědomě, přidávám porci hmotného těla a ono se to někde schová, pak to bouchne jak saze. Nečekaně. To tak nabývá, takový to „já se udržuju v klidu“ a najednou „bum, prásk“ a je to v pytli.

Negativní emoce patří do třetí dimenze. Čtvrtá dimenze je informační období, takzvaná hladina siddhis, kdy odkládáte veškerou magii neboli odpory v negativních emocích a ony umírají a musí umřít úplně samy. A zůstávají vám jenom pozitivní emoce. Ty patří do páté dimenze, takže ty nemůžou ani umřít. Je to dojetí, jsou to krásné pocity, ale není to stav odporu.

Já jsem vám říkala, že při výstupu do 5D, když zemřou automaticky negativní emoce, tehdy umírá váš pohled mezi dobrem a zlem, to znamená, mizí peklo a mizí nebe. I andělé, kteří tady reprezentují stav dobra.

Já jsem nedávno byla ve Francii a moje maminka tam chtěla něco číst, říká: „Tolik hodin ještě, nemá tady Lucka nějakou knížku? Něco zamilovaného?“ Říkám: „No, to nevím.“ Bylo tam hodně francouzských knih, ale pár českých jsem našla, ale ty by zase maminka nečetla, to byly takové duchovní, Paul Branton a takový... Ale pozor,

najednou jsem tam viděla nápis, který mě obrovsky rozesmál, byl to nějaký Angličan nebo Američan, přeložený do češtiny. Úžasné, jak to DNA pracuje po celé planetě, tak už se to ví všude. Ten nápis té knihy zněl „Andělé, pomocníci v magii“. Výborně, ano.

Už i Ježíš vám říkal, že andělé jsou pouze proroci království nebeského, takže jakmile zemřou automaticky a samy negativní odpory, nahrané v DNA našeho těla, umírá pozice nebe. Už přestanete vidět dobro-zlo, už je to tak, jak to je a je to vaše. Je to vaše vůle boha a tehdy nastává Království nebeské. Což je stav, kdy jdete životem, a tělo mlčí, nekřičí, nejsou tam ty brepty, jak jsem teď o nich mluvila. Když třeba dopředu vám řekli ještě ve 3D pozici, že třeba někdo zemře nebo se něco stane a teď vy to očekáváte nebo to nechcete, všechny odpory jsou v těch vizích nastavené proto, abyste je přijala takové, jaké jsou. A zůstávají, skutečně, jenom krásné pocity, což jsou pozitivní emoce. Takže tady ta paní si myslela, že mají umřít všechny emoce, to není pravda, svět 5D má a musí je ještě mít. Ty umírají až ve vyšších dimenzích a to si ještě musíte prožít až do třinácté čakry, než se tam dostaneme v hmotné složce naší planety.

Teď budete vědět co jíst, jak se chovat, všechno do vás bude padat, veškeré informace v 5D složce, Budete se dožívat vysokých věků. Začnete skutečně jíst jiné věci.

Viděli jste určitě film, který je teď velmi populární, Krásná zelená. To je nádherné, je to přča, je to strašná sranda. Tam vlastně jak oni komentovali i to jídlo, co jedli tady pozemšťani, ano. Nějak takhle podobně to bude vypadat, bude to krásné. Takže se máte na co těšit.

Milá skupinko, čtu si vaše příspěvky a v mnoha se vidím. Pomáhají mi odpovídat na některé otázky. Poslední dobou mám v hlavě zvláštní hukot. Že by to bylo, o čem mluvila Ivanka na přednášce, teď posledně poslané? Než jsem ji slyšela, jak o tom mluví, myslela jsem si, že mám asi něco v uších. Máte někdo tyto pocity slyšení? Je to jako šumění moře a nevím, jak to popsat. Máte to také? Jinak všem moc děkuji za příspěvky a Ivance za to, že vše vysvětluje s velikou trpělivostí a stále dokola. Krásnou neděli přeji, Květa.

Ano, bůh je slyšitelný, je to takové hlasité ticho, jako šumění, sypaní písku nebo zvuk moře.

Já si pamatuju, jak jsem jednou ležela v posteli, to mi bylo tak asi pětadvacet, a teď si toho všimnete, jak to šumí a teď si řeknete, „ježíši, to jsem dřív neslyšela“. Jak se blížíte skutečně do té hladiny svého božství. Ano, to nic není.

Horší je, když začne zesilovat hlas satana hmoty, když vám začne něco vemlouvát, to jsou horší stavy. Ale tam je ještě velký silný egoismus. Tohle je velmi příjemné, to si ráda užívám. Tak, tak.

Přátelé, mám jeden dotaz, možná mi s tím pomůžete. Je mi 38 a jsem bezdětná. Ačkoliv velmi bychom přivítali do našeho týmu děťátko, stále se k nám nemá. Jak se díváte na asistovanou reprodukci? Okolí nám říká spoustu rad, jak jí máme podstoupit a podobně, my ale máme jiný názor.

Pokud se to má uskutečnit přirozenou cestou, tak to je nutno přijmout tak, jak to je. Souhlasíte? Máte na tuto záležitost jiný náhled? Otázka mateřství je vlastně jedinou záležitostí, již řeším ve svém životě.

Ten odpor, ta neochota se smířit a podobné stavy, to zažívá jistě spousta párů a už mi také tvrdili, že už jsem stará, no, a různé prognózy. Je to celkem zajímavé, sledovat ty postoje. Děkuji všem za reakce, pohledy, názory a promiňte za toto velice osobní téma, ale věřím, že nejsem sama.

Ano, ale věřte mi, že i ten postoj, i to rozhodnutí, jak se rozhodnete, máte nastavené v DNA. Už jsem vám říkala, kdysi, že pokavad to vaše dítě se má narodit, byť by to bylo za asistence i různých odporů, bude se potom pokračovat přesně s tím dítětem, které se narodí, v odbourávání těch odporů. Takže tady je velmi moudré od této ženy, že to přijímá takové, jaké to je. A mimochodem, nemyslím si vůbec, že jste stará. Skutečně budou rodit mnohem starší ženy, možná i ve věku dnešních důchodkyň, takže se připravte, bude to zajímavý.

Ano, víte, já znám třeba ženu, která byla na interrupci a za tři měsíce zjistila, že je těhotná, že tam bylo ukryto ještě druhé embryo. A zkrátka musela porodit.

Nebo jsou opačné věci. Ano, vy vůlí člověka nemůžete udělat, co by mělo a nemělo být. Vy byste to skutečně měli řešit přijetím. A pozor, přijetím toho „jenom se rozhodnout“, bez negativních emocí a jít tou cestou, která je vám blízká, která víte, že je ta vaše, protože vaše nitro má už to rozhodnutí v sobě nastavené. Jde o to si to vyzkoušet. A bez odporů.

Teď mi píše žena, která měla velmi obtížného partnera. Velmi obtížného partnera. Žárlivost je neskutečná vlastnost. To souvisí i potom s agresivitou a s útoky. Ta žena chtěla rodinu za každou cenu, přestože už s jedním dítětem žije. A ta žárlivost byla tak veliká, že i to dítě první vlastně zažívalo útoky a scény díky té žárlivosti, mimochodem neopodstatněné.

Té ženě jsem radila, pokud může, ať za každou cenu nevidí ten cíl, který si dalo ego, založit rodinu. Ale ona mě neposlecha. Teď je těhotná, teď vidí, do jaké pasti se dostala. A teď se neumí rozhodnout, jestli si to miminko má nechat a smířit se s těmi povahovými vlastnostmi partnera a nebo jít na interrupci. Když nezvládne ten člověk výčitky, že to třeba eventuálně udělal ... i když vy moc dobře víte, jak to je, o tom jsem už mluvila mnohokrát. Vy máte zvážit svoje prostředky, to, co je i to, co není, protože i to dítě, které se nemá narodit, se nenarodí. S tím už je počítáno, což ovšem běžně ve 3D světě lidé neví a je to právě nastaveno jim do života, aby bylo využito, jestli ten odpor učiní nebo ne. Každopádně, ten člověk si prožije svůj osud, který původně byl v plánu, aby zjistil, že už to příště neudělá. A nikdo druhý to za něj nerozhodne.

Já jsem vám vždycky říkávala, že kdyby někdo do toho šel hodně razantně, ano, mohl by si nechat udělat reproduované těhotenství. A teď jde o to ještě, jestli je to vaše DNA nebo za každou cenu, když do toho jdete, je to dokonce i jiná DNA, kde nemůžete předpokládat, jaké povahové rysy jsou tam založené dopředu. Protože, samozřejmě, ta nabídka je v DNA, takže to vždycky je takový krok do neznáma. Ale je to v tom osudu

zaznamenané. Čím větší tlak, tím větší přijetí všech jakoby podivných věcí. A vše se musí pak odehrát v dalším procesu vývoje a společného života i toho dítěte, které pak roste a přináší do života to, co ti lidé si vlastně potřebují prožít.

Ahoj buněčky, přeji všem krásný den, mám jednu otázku. Nevím, zda se tu již toto téma řešilo, ale nic jsem nenašla, ani v přednáškách Ivanky jsem zatím na toto téma nic nezaslechla. Týká se to menstruace. Mám svou menstruaci ráda, beru jí jako součást ženství, přijímám ji a užívám si i dny, kdy jí mám. Dostávám jí s naprostou pravidelností přesně na den, jen mívám první den silné bolesti břicha, pánve a kyčelních kloubů a kříže a někdy mě to úplně vyřadí z provozu. Je to jen jeden maximálně dva dny, takže přijímám a netrápím se tím. Ale zajímalo by mě, zda i toto je nějak spojeno s průchodem energie čakrami a zda je to nějaký můj blok. Nebo je prostě moje tělesná schránka takto nastavena a nemám to tedy řešit. Možná mi napíšete, že není třeba to řešit, ale mě by to zajímalo, jestli mohu na sobě nějak zpracovat a bolesti se zbavit. Díky za každý postřeh.

Já jsem, moje tělo, to vždycky měla také takhle nastavené. Moje maminka vždycky měla také tak obrovské problémy, že i omdlévala, což se mně nikdy nestalo, v těchto dnech. Ale také nikdy jsem to neřešila s odporem, já jsem věděla, že to je tak, jak to je a že to musím přijmout.

Ze začátku mi bylo říkáváno, znáte to, ještě takové ty výmluvy „nepůjdu na tělocvik, bolí mě břicho“. Pak jsem zjistila, že naopak, tělocvik to rozhýbe a je to perfektní. Že se vám rozproudí krev a to, co bolí, je vlastně to, že se to nemůže projevit. Pánové, doufám, že se nenudíte? Ale můžu vám říct, já jsem sklízela obrovské dary, když jsem rodila, protože pro mě porod byl trošku silnější menstruace. A za to nikdy nepřestanu děkovat. Když se řekne „porod“, tak některá žena má husí kůži, anebo „už nikdy“. Ne, já jsem se strašně těšila na druhý porod. A i druhý porod byl neuvěřitelnou záležitostí, která vůbec by mě nezatěžovala. Vždycky jsem říkala lidem „kdybych mohla родit na objednávku, tak klidně jdu do toho“, jenom z legrace, samozřejmě, protože žena je připravovaná na jeden z nejkrásnějších okamžiků jejího života. Takže vidíte, že vy si fakt všechno můžete klidně otočit v to dobro, které když ho tam chcete nalézt, tak si ho tam vždycky vytvoříte. A tam vždycky si to zažijete.

Jestliže to má moje tělo, má to nějaký důvod a nebudu už do toho štourat. Budu se snažit nemít vztahovky, samozřejmě. Ale pokud je to nastavené už od prvních počátků té dospělosti, to znamená, když žena to poprvé dostane v dívčím věku, tak to má svůj smysl a vybrala si to DNA jako své božství a má to jistě své dobré důvody.

Tohle bych asi nikdy neřešila, pokud tam nejsou nějaké dramatictější průběhy. Týká se to, samozřejmě, všeho. I tlaku odporů různých jiných. Já jsem osobně přesvědčená, protože moje maminka byla vždycky, celý život, generál, dneska už ne, dneska je to báječný člověk. Ale dovedu si představit, ještě v letech, než jsem se jí narodila, tak to asi bylo ještě dramatictější. A tak si myslím, že ty stavy, které měla extrémnější než já, byly právě z toho důvodu, že tam ještě to tělo nebylo schopno zpracovat další množství

hormonů, které tam bylo vypouštěno navíc. Takže tam to opravdu vždycky záleží na tom samém jedinci, na tom jednom jedinci, jak to má nastavené.

V poslednom čase sa mi snívajú sny, v ktorých sa odpútavam od svojich najbližších. Najprv to bol manžel, teraz sa mi snívalo s mladšou dcérou, stáva sa vám to tiež?

Víte, někdy složka snů je – využívá toho někdy i nadjá a někdy i ego, záleží na tom, to byste měli potom cítit vy, ze které strany to přichází – kdy se vám najednou zdá sen, že o něco nebo o někoho přicházíte a teď záleží na tom, jak zareagujete. Je to pro vaše dobro, abyste zjistili, jak ještě reagujete. Protože vy sami třeba si o sobě myslíte, že to tak není.

Nebo jsou také sny, kdy se vám bude zdát o nějaké obrovské, třeba celoplanetární tragédii. Abyste to uměli přijmout a nerozebírat. Jakmile se probudíte a teď byste to řešili se strachem nebo s nějakým niterným odporem, strhává vás zase hmotná složka. Ale i ta s tím počítá.

Takže, prosím vás, jakýkoliv sen vám přijde, jen si ho prohlédnout a hodit za hlavu. Fakt, přijmout to tak, jak to je, jenom jako sen. Tady jste jenom prozkoušeni, v jakém levelu se pohybujete. Protože v tom snu ještě pořád si připadáte jako jedinec se jménem. Takže takovéto věci neřešit, prosím vás.

Všechny zdravím, mělo by mi to být asi jedno, ale mé ego v podobě vtírajících se myšlenek nedá pokoj a nedá! Zajímalo by mě, jak to je, když Ivanka říkala, že smrtí těla nikoho neztratíme a platí to i tehdy, když odejde někdo do 5D, jiný zůstane ještě ve 3D. Co vy na to?

Ano, i tehdy to platí, protože už víte, že bůh je přítomen, stejný duch, v celém vesmíru. Takže ono je jedno, na které té hmotě planetě, v které dimenzi se pohybujete, vy skutečně jste všude. Vy, když to přeženu a je to pravda. Dneska, samozřejmě, nad tím zůstává rozum stát. Možná, že zítra o tom bude mluvit Libor v té kvantové fyzice, ale informace o celém vesmíru máte třeba i ve vašem nehtu nebo v částice kůže. Tam se dá zjistit úplně všechno, jenomže dnes my to ještě neumíme. Na to se teprve přijde, protože kdybyste to věděli, tak byste dávno objevili iluzi hmotného světa. A to ve 3D nemělo být. A my jsme teprve na konci 3D a na začátku 5D. Takže na to se teprve přijde a budeme se pomalinku odpoutávat od té hmoty, pod kterou jsme byli napřed uvězněni, teď už ji začneme využívat. V pozdějších, vyšších dimenzích, jí budeme lehce opouštět, až zmizí zcela docela a stanete se původní složkou boha, který vytvořil tento vesmír. Je to jenom průběh toho bliknutí, takzvaného kyvadla, výdechu a vdechu. Takže ano, nikdy nemůžete o nikoho přijít, já jsem o tom dneska už mluvila, takže tato otázka už je vlastně zodpovězená.

Vysvětlovala jsem vám, že jestliže popraskají odpory vůči všemu, co kdy tady existuje, to znamená, přestanou odporovat jednička, dvojka, trojka, čtyřka, pětka ať situačně nebo hmotně, jestliže pochopíte a v praxi dokážete po nějakém čase, průchodem 4D branou, zachovat klid v jakékoliv situaci – to zjistíte jenom po průchodu té které situace

a činu, samozřejmě svého i druhých lidí – tehdy se stáváte jediným bohem pod planetou, který hrál cokoli, a na vše už si vzpomenete a už vám to je lhostejné. Už to neřešíte. Tehdy víte, že kdokoli vedle vás umře ve hmotné složce, že umřela jenom hmotná složka. Ale že skutečná realita zůstává neustále ve vás. A tady vidíte, že skutečně i z dimenze do dimenze není možné nikoho opustit. Když je jediný bůh, nemůže sám sebe opustit, to zkrátka nejde.

Krásny večer prajem, dostala som otázku: Čo je to byť duchovný? Som vďačná za vaše poznanie či vnímanie.

Být duchovní, to rádi používají mágové, kteří jsou pyšní na to, že jsou duchovní. Ve skutečnosti je duchovní každý, protože je v něm duch. A i ten, kdo je skutečně ještě tady málokdy zrozený a je to „primitivní bytost“, to znamená bez vývoje, má svého ducha. Svého ducha má i tento stůl, dům, kámen, rostlina. Je to jenom vývojová poloha, to znamená duchovno ve skutečném slova smyslu, vývojový stupeň, má každý z nás při průchodu hmotou, ale i dál.

V oblasti, kdy se budete pohybovat buď v černomágovském nebo bílomágovském prostoru, tam ti lidé si myslí, že opovrhují hmotou a myslí si, že jsou lepší. To je ale odpor jejich hmotného těla a nepochopení, které je, samozřejmě, dožene a budou se vyučovat do té doby, než pochopí, že vlastně duchovní je z vás každý.

Hezký den, zlatička. Tak mě napadlo, jestli někomu ubližují představy nebo jen reálné skutky ve hmotě. Narážím tím na nutnost čistoty myšlenek. Nebo na tom nesejde?

Záleží na tom, jestli to děláte sami. Dřív, ve 3D světě, dokud jsme ještě neproletěli sem, tak ta složka na konci, to znamená černých, bílých mágů, ta si ještě nutně potřebuje představy prožít. Toho využívá černá a bílá magie, a samozřejmě, tam už přes tyto představy je prozkoušeno směrem od vašeho nadjá, jak to ještě umíte zneužívat ve svůj vlastní prospěch. Což vás, samozřejmě, dožene do stavů opačných, protože se vám ta karma vrátí, nicméně ve 3D světě proto se tady odehrává teď takové drama – ta hmota má už jiné vlastnosti a tento poryv se velice brzy změní v útok směrem na toho člověka.

Dneska už v józe, ti co hodně jsou vysokými učiteli jógovými už – mám kamarádku, která dělá, je bezvadná, ona taky říkala, že už nemůže ani mluvit, že dřív vedla přes různá světla nebo aby si představovali. Dneska skutečně je záhodno jenom pozorovat nitro těla.

Protože všechno to, co byste dělali a posilovalo by to vaší hmotnou složku, tak by vás dohonilo, mohli byste mít strašně nepříjemné tělesné zážitky a komplikace. Vy tím posilujete de facto svoji vůli člověka, když si něco představujete. Takže, prosím vás, tyto tréninky – a zase, můžu vám to jenom doporučit, pokud někdo nemá stoprocentně nabráno ve zkušenostech a neposlechne mě, tak si bude muset zažít nepříjemnost.

Teď mi nedávno psala nějaká paní, že byla na nějakých meditacích a že od té doby, že jí je strašně špatně, že se neustále vymísťuje a prožívá i útoky někoho jakoby zlého. To je skutečně projekce vašeho těla, kdy jste posílili v tomto stavu tou meditací vašeho

satana neboli vědomí hmoty a on toho využívá. Tak se vás snaží vystrašit a dohnat ještě k většímu strachu, to znamená tuhnutí a odlupování se zase od složky, která by vás vypustila. Je to jeho úkolem. A je to dobře.

Takže si nezahrávejte s ohněm. Vy moc dobře víte, že váš osud je nastavený, takže pokud tuto informaci vám můžu říct, já ji říct musím, je už ve vašem DNA, jestli ji využijete nebo ne. Všechno, co člověku předhodí ego, to znamená ta představivost nebo myšlenky, byste si měli utřídit. Co je správné, co byste chtěli, aby vám někdo dělal, a pak se k tomu přikloníte, či ne. Takže tu čistotu myšlenek si hlídejte, protože jestliže jste vědomím, tak je ego, kdo vám předhazuje myšlenky. Vy jenom máte vědět, jestli ano nebo ne. A na to už máte síto prožitků a zkušeností, které si přinášíte po celkovém vývoji.

Ahojky, potkala jsem Ivu teprve nedávno, takže ještě nevím vše, ale neví někdo, jak reagovat na dítě, kterému je 18 měsíců, ale vůbec nereaguje na slovo „ne“, „nesmíš“ a já nevím, co s tím.

Tady, samozřejmě, je zapotřebí trpělivost, a také i ta matka se musí po takové té rekognoskaci terénu, co na děti platí a co neplatí, dopídit svých vlastních výsledků. Je tady nutno být trpělivý, ale hlavně zásadový. Taková ta matka nebo otec, kteří mávnou rukou nad dítětem, ať si dělá, co chce, hlavně, že mám teď pokoj, ti na to dojedou. Protože tam se rozvíjí hodně silný egoismus a ten je pak smete všechny najednou.

Já přesně nevím, co to dítě tam dělá nebo nedělá, ale tady je nutno skutečně jako zvířátku i svému tělu dávat určité hranice, které nepovolím. To zkrátka musí být hranice, kdy ho pak povedete a to je správná výchova. Jestliže to moje dítě ví – a to dělá ego, když si něco vynucuje, že bude křičet a skákat a běsnit a ví, že za nějakou dobu mě prdnou nervy a já mu povolím, tak ego je strašně mazaný. Tak toho, samozřejmě, bude využívat.

Všimli jste si, že třeba když takové dítě je u prarodičů a ti se k němu chovají jinak, tak tam se chová – tam neudělá věci, které dělá doma. Ano, to je logické. Protože tam ví, že na prarodiče to neplatí anebo naopak, doma to nedělá a dělá to u těch prarodičů, protože to ego je moc mazané a ví, kde si může tuto „operaci“ dovolit.

Samozřejmě, ono je vše ještě ve vyšší energetické složce nastavené a tam to je vzájemné, takže tam fungují všichni jedinci, kteří se tam objevují.

Krásný večer všem, třeba nám někdo poradí. Mám 17ti letou dceru, má velké bolesti čelistního kloubu. Léky proti bolesti téměř nezabírají a už nám jich lékaři předepsali asi šest druhů. Ivanku poslouchám už víc než dva roky a snažím se jít cestou co nejmenšího odporu. Pokud má člověk nějakou bolest sám, je to těžké, ale pokud se dívám na bolest svého, i když už velkého, dítěte, nemohu mu ulevit a nemít všechny ty pocity je velmi těžké. Nevím, jak jí mám pomoci, ta beznaděj svírá. Teorii od Ivanky zvládám, ale praxe? Co dělat, abychom tuhle situaci hmoty prošly s dcerou co nejlépe?

Tady vidíte, že když jsou dvě nebo tři nebo já nevím, kolik v té rodině je ještě lidí, každý tam má svůj úkol. U té matky je úkol, aby to dítě nelitovala, když je tam zatížená ta lítost, ona se k tomu přiklání, ano? Ale jenom hledala způsoby. Ale když už poslouchá, tak už také ví, že čelistní kloub je v úrovni komunikace. Tam někde bude záležitost komunikační, tam bude něco na páté čakře. A teď záleží, jestli to je do pravé nebo do levé strany. Víte, když se zapracuje na záležitosti neodporování, vyčistí se minulost a musí se také zaplatit. Pak nejenom, že mohou přestat bolesti, ale také se může najít ten problém, který zatím je neviditelný a není dohledatelný. To už si ověřilo spoustu lidí.

Takže tam je hodně věcí. Pak tam může být ještě manžel té paní, tatínek dcery ... tam může být spoustu jiných věcí. A všichni v tom mají svůj úkol. Třeba tam může být sourozenec, který třeba zase je nervózní z toho, co se tam děje. Tam každý tu čakru tam má nějak jinak položenou a každý si odžívá své odpory nastavené v tom osudu.

Krásný den všem přeji, podělím se s vámi o sen, který se mi zdál. Potkala jsem ošklivého, vizáží zlého muže, černocho, který na mě volal: „Pojď ke mně!“. Nejdřív jsem se ho bála a pak jsem si řekla „neboj se, on je také ty“ a šla jsem k němu, on mi vrazil ruku do těla, zmáčkl moje srdce a já věděla, že to dělá dobře. A pak mi řekl: „Protože jsi se nebála, opravil jsem ti tvoje srdce. To je ode mě dar, už jsi zdravá“. Poděkovala jsem mu za laskavost a jeho dar, a pak jsem se probudila s blaženým pocitem štěstí. Že by zkouška?

Ano, výborně. Tady je zkouška, jestli se ten člověk bude bát. Strach je záležitostí hmotného vědomí. Já jsem taky zažívala takovéto podobné zkoušky, kdy přišlo něco v noci úděsného. Je vám to lhostejné nebo jste vyzváni k nějakému činu, neuvěřitelnému.

Já se pamatuju, jednou jsem stála na skále, najednou – a to je tak živé, to jenom se proberete jakoby a teď vidíte, jak je ta realita jiná – byla tma, tak hluboká tma, že nebyly ani vidět hvězdy, ani žádná světla nikde, akorát ta skála. Ta skála byla nádherně bílá, bylo teplo. A já jsem byla asi tak deset patnáct metrů od okraje té skály a byla taková tma, že jsem ani nevěděla, co je tam. Jestli je tam moře nebo díra, propast, to nebylo vidět. A najednou se ozval obrovský hromový takový láskyplný hlas: „Tak skoč, skoč mi do náručí, dítě moje“. Ale ten hlas byl takový, jako když vás volá domov. Já jsem věděla, že tam je domov. Já jsem se vši silou rozeběhla a skočila jsem do té tmy, já jsem neváhala ani vteřinu a přišel obrovský pocit blaženosti. Trval několik hodin, já jsem ani nemohla spát, jak mi bylo dobře. Tohle je zkouška, která patří už do pokory. Kdy víte, že není čeho se bát. Pak už nepřemýšlíte ani v tom běžném lidském životě, ničeho se nebojíte. A když je zapotřebí někde zasáhnout, tak zasáhnete, protože víte, že vás chrání vaše nitro, vaše božství, které je v každém člověku, na kterého se podíváte.

Proto jsem vám vysvětlovala praxi, kdy smíte zasáhnout. Vždycky smíte zasáhnout, když nemáte žádný odpor k tomu, co se děje a k tomu, v čem zasahujete. Byť by to bylo jakkoliv dramatické. Ale jakmile byste to posuzovali, odsuzovali, cokoliv jiného by proběhlo v odporu nitra a vy byste se k tomu přidali, už by to bylo pro vás nebezpečné.

Toto už skutečně si musíte prožít všichni a přijdete si na to jednou všichni. To mi kdysi dávno ukázala ta vize, kdy jsem běžela s tou malou holčičkou, protože to, že jsem položila ruce na její hlavu, nebylo to, že bych jí chránila. Tam byl náběh toho, že to byly ty informace, které ode mě přicházejí. Pokud se je naučíte žít, stanou se vaší praxí, pak skutečně vás nikdo nezabije, protože kolem vás je ta bublina vašeho božství. Kdyby tam byl ale odsudek vůči těm lidem, co to dělali, tenkrát v té vizi, tak už by se nás to dotklo. Danečku, tak poslední otázku, jo? Dobře.

Keby ste vedeli, aké mám to moje ego mazané. Tak by som sa s vami chcela podeliť so svojimi pocitmi a poprosiť vás o radu, ale nemôžem to zo seba dostať. Vraví mi to moje ego: „Ved' ty všetko vieš, tak na čo potrebuješ odpovede? Aj tak ti nikto nepomôže a ostatné báhorky a potom, už je na všetko zodpovedané, tak čo ešte chceš? Ty sem ešte nepatríš“ atď. Nevie, či to poznáte, no pritom to všetko tak cítim, ako tu to popisujete, v podstate sa aj podľa toho chovám, ale mám jeden veľký problém a na tom ma drží moje ego. A poriadne silné, mám vzťah so ženatým mužom. Ja, ktorá som sama rozvedená, pro ktorú je nevera vo vzťahu neprípustná, sa neviem z toho vzťahu vymaniť. Viem, že jediná správna odpoveď je nechať ho ísť. Už toľkokrát som to skúšala, ale stačilo, keď prišiel opäť niekoľkokrát za mnou. A ja, mysliac si, že som natoľko silná, že nepodľahnem, vhupla som do toho opäť. A takto som stále ako na hojdačke. Som ešte stále to zvier, ktoré si nevie poručiť. Ale je toho v mojej duši oveľa viac, len takto sa to popísať nedá. Možno to poznáte. Moji blízky, ak vás týmto neotravujem a budete mať chuť sa so mnou podeliť o nejaké nápady alebo podobné skúsenosti, budem veľmi šťastná. Ďakujem vám veľmi. Aj za to, že ste, prajem vám krásny deň.

Odpor může být předcházející. Tím, že třeba ten člověk předtím někde odsoudí někoho za takovouto věc. Všechno, co jste kdy odsoudili, jste si pak museli prožít, abyste soucítili s těmi, kteří to prožívali předtím. To je nápravný moment. Člověk by měl skutečně respektovat to, co se lidem děje, akorát tomu tělu to nesmí skutečně dovolit. Až když budete v té hladině, abyste věděli, že to děláte vlastně sami sobě. Jednota je nádherně nastavená. Teprve tehdy, kdy si to nebudete vyčítat ... kdy si to zase nebudete také vyčítat, že to děláte, to je také strašně důležité. Udělal jsem to a nebudu si to vyčítat, neboť vím, že už bych do toho příště vlastně nevlezl. Ale hlavně, nenechám se přemluvit od té složky, která znova se ke mně vrací, od toho jedince, od toho muže, který pořád mě tahá. Protože když si budu usilovně do hlavy tlouct, že už to neudělám, ale pak mi ho bude třeba líto.

Víte, ona dostává tato žena neustálou šanci proto, aby to dokázala. To, co chce udělat. Ona to jednou dokáže. Ale jenom v případě, že nebude posilovat pozici hmoty tou výčitkou, že to kdy udělala.

Já jsem se také v životě dostávala do různých těžkých situací, ale nikdy jsem si je nebyla schopná vyčítat. Já jsem jenom věděla, že se stalo, co se stalo a že bylo dobře, že se stalo, co se stalo, neboť mám dobrou zkušenost.

Pokud bude považovat tu zkušenost za špatnou, neboli vyčítat si to, to už je hladina odporu. Bude neustále dostávat od svého vlastního božství šanci, aby to opravila. Ale dokáže to jedině potom, co poprvé dokáže v klidu odmítnout a nedovolit tomu muži, aby sám sobě ubližoval, když tohle dělá. Je to rovina pomoci svému vlastnímu božství v iluzi druhého hmotného těla, které dělá nesmysly. Tady je dobře i milovat tu ženu, která je jeho skutečnou ženou. Protože jestli to udělá jedné ženě, mohu se dostat do té pozice stejné sám. Už si toho člověka v tom smyslu rodiny nemůžu vážit.

Už víte, co ten člověk umí. On to skutečně udělá pak několikrát ještě. Je úžasné dívat se na ženu, která neumí podvádět svého partnera. Která je silná za každé situace, protože toho člověka je zapotřebí si vážit. To samé muže, když miluje svou ženu. A bez fanatismu, prosím, fakt. Ta úcta je důležitá, stejná ke všem lidem.

K těmto všem pozicím dolezete, až se dostanete do 5D a už k tomu nemáte daleko. Je krásné jít životem s čistým svědomím, protože ta čistota z vás dělá božství. Bez fanatismů.

Tak vám přeju, abyste zachovali čistotu ducha. Abyste se radovali ze všech zkušeností, které jste kdy prožili. Protože jste využili ten čas, který jste tady pod hmotou strávili proto, aby se konečně narodil Syn Člověka.

Děkuju vám za pozornost. Mějte se.